

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA

Bakalářská práce

Neonacismus a jeho projevy
v České republice

Vladimíra Šebetková

Katedra: pastorační a sociální práce

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.

Studijní program: B7508 Sociální práce

Studijní obor: Pastorační a sociální práce

Praha 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto písemnou bakalářskou práci s názvem *Neonacismus a jeho projevy v České republice* napsala samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů.

Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna veřejnosti ke studijním účelům.

V Praze dne 1.5.2016

Šebetková Vladimíra

Bibliografická citace

Neonacismus a jeho projevy v České republice [rukopis]: bakalářská práce / Vladimíra Šebetková; vedoucí práce: Ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc. – Praha, 2016. – str. 62

Anotace

Tato bakalářská práce s názvem *Neonacismus a jeho projevy v České republice* pojednává o vývoji neonacistické scény od roku 1989 až po současnost na českém území. Seznamuje s vymezením neonacismu, jakožto formy politického extremismu, dále s ideologií a symbolikou. Následně se věnuje aktivitám, které ohrožují demokratický systém a během nichž dochází k významným změnám, tzn. k nové strategii, formám a cílům. Další část je zaměřena na problematiku neonacismu z pohledu Policie ČR, přičemž se blíže zabývá aktivitami neonacistů ve Středočeském kraji. Výchozím tématem je prevence, která nabízí širokou škálu preventivních programů nejen ze strany Ministerstva vnitra a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, ale své místo zde má i nevládní organizace. Závěrečná část je věnována ilustrativnímu rozhovoru, na kterém je podložena tato práce.

Klíčová slova

Neonacismus, extremismus, skinhead, autonomní nacionalisté, Policie ČR

Summary

This bachelor's thesis titled *Neo-Nazism and its manifestations in the Czech Republic* discusses the development of neo-Nazi scene in the Czech Republic from 1989 to the present. It introduces the definition of neo-Nazism, as a form of political extremism, as well as its ideology and symbolism. Then, it deals with activities that threaten the democratic system and during which there are significant changes, i.e. the new strategy, forms and objectives. The following part is focused on neo-Nazism from the perspective of the Czech police, taking a closer investigation into the activities of neo-Nazis in the Central Bohemian Region. The basic theme is the prevention, which offers a wide range of prevention programs, not only from the Ministry of the Interior and the Ministry of Education, Youth and Sports, since NGOs also have their concerns in the issue. The final section is devoted to illustrative talk, on which this thesis is based.

Keywords

Neo-Nazism, extremism, skinhead, Autonomous Nationalists, Czech police

Poděkování

Velmi ráda bych chtěla poděkovat panu Ing. Mgr. Janu Dočkalovi, CSc. za odborné vedení a cenné rady při zpracování této práce, za jeho vstřícnost a upřímný zájem.

Mé poděkování patří i mému manželovi, který byl se mnou trpělivý a věnoval se rodině, abych mohla práci napsat.

Děkuji také kpt. Bc. Petru Zahrádkovi za ochotu při poskytnutí rozhovoru a důležité informace o problematice extremismu.

Obsah

Úvod	7
1. Neonacismus jako forma politického extremismu	9
1.1. Politický extremismus	11
1.2. Neonacismus.....	12
1.2.1. Ideologie	12
1.2.2. Etiologie mentální retardace	15
2. Projevy a subjekty neonacismu v ČR.....	18
2.1. Neonacismus po roce 1989	18
2.2. Neonacismus v letech 2000 -2013.....	21
2.2.1. Dělnická strana sociální spravedlnosti	25
2.2.2. Národní odpor.....	26
2.2.3. Autonomní nacionalisté.....	27
2.3. Současný neonacismus	28
3. Pravicový extremismus a neonacismus z pohledu PČR.....	30
3.1. Protiprávní jednání s extremistickým podtextem	30
3.2. Neonacismus ve Středočeském kraji	34
3.2.1. Demontrace	36
3.2.2. Koncerty „white power music“	40
3.2.3. Divácké násilí	41
4. Prevence proti neonacismu.....	43
4.1. Cíle a subjekty prevence.....	43
4.1.1. Ministerstvo vnitra ČR a jeho Koncepce.....	44
4.1.2. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.....	48
4.1.3. Nevládní organizace	50
Závěr.....	53
Zdroje	54
Seznam použitých zkratk	57
Přílohy	58
Příloha č. 1 Ilustrující rozhovor.....	59
Příloha č. 2 Symbolika.....	62

Úvod

Tématem bakalářské práce je problematika pravicového extremismu, zaměřená na neonacismus v České republice (dále jen ČR). Téma je mi blízké zvláště k profesi, kterou vykonávám a tou je výkon mé služby u pořádkové policie ČR.

Neonacismus je ohrožujícím jevem stability demokratických systémů. Současné globalizační trendy a jejich důsledky pro ekonomickou, politickou i sociální situaci světa, Evropy a samozřejmě i České republiky, jeho nebezpečnost podtrhují. O to více, že pravicový extremismus včetně neonacistického proudu mění své strategie, formy a cíle, snaží se získávat nové příznivce a sympatizanty. Rasismus, xenofobie, nesnášenlivost a násilí jsou trvalou součástí neonacismu.

Aktivita včetně činů překračujících hranice zákona, byly ještě v nedávné době zaměřeny především na tzv. nepřizpůsobivé občany, na jinak odlišné lidi, na vyloučené lokality, na vše, co je jiné než „ta naše“ – většinová společnost. Nyní díky migrační vlně z mimoevropských zemí, se důraz přesouvá na migraci a migranty. Neonacisté, a nejen oni, argumentují tím, že kultura zemí, odkud tito lidé přicházejí, je absolutně neslučitelná nejen s českou kulturou, ale i s kulturou ostatních evropských zemí a je tak pro nás ohrožující. Současně se ale staví proti dalšímu sjednocování Evropy, proti působení evropských institucí, proti prosazování lidských práv bez ohledu na barvu pleti, pohlaví, národnost, náboženství a další charakteristiky.

Cílem práce je zmapovat a definovat vývojové tendence neonacistické scény na území ČR. V této souvislosti se dále zabývat problémy, které jsou spojené s projevy neonacismu. A následně zjistit a zhodnotit možnosti prevence proti těmto nežádoucím jevům.

Práce je rozdělena do čtyř hlavních kapitol, přičemž první seznamuje se základním rozdělením extremismu, dále se zaměřuje už jen na neonacismus a jeho ideologii a symboliku. Následná kapitola popisuje vývoj neonacistické scény na území ČR od roku 1989 až po současnost. Třetí kapitola je zaměřena

na policejní činnost v rámci Středočeského kraje, kde se zabývá protiprávním jednáním s extremistickým podtextem a následně demonstracemi, koncerty „white power music“ a diváckým násilím. Čtvrtá kapitola je věnována prevenci, v jejíž oblasti jsou zaznamenány hlavní subjekty bojující proti neonacismu. Součástí této práce jsou dvě přílohy, přičemž první je věnována ilustrativnímu rozhovoru, kterým lze naplnit cíle práce a druhá zobrazuje neonacistickou symboliku.

Pro zpracování je nutné vycházet z odborné literatury, z legislativy ČR a aktuálních dostupných webových stránek, které jsou zaměřeny na problematiku extremismu.

1. Neonacismus jako forma politického extremismu

Extremismus je nutno považovat za historicky starý jev, který v souvislosti s dobýváním cizích území, náboženské války, náboženské netolerance a rasismu, provází lidstvo celým jeho vývojem.

Jedním z nejhlavnějších oborů, který se zabývá pojetím extremismu, je politologie. Tento vědní obor blíže vysvětluje, co vlastně extremismus znamená:

„Individuální postoje, skupinovou a organizovanou veřejnou činnost, která se uskutečňuje především v rámci politických stran či občanských sdružení, přičemž za extremistické mohou být označeny i určité tiskoviny, nakladatelství a hudební skupiny šířící takovéto názory a postoje.“¹

„Na území České republiky jsou zastoupeny dva základní extremistické směry: pravicově extremistické, tj. neonacisticky a nacionalisticky orientované skupiny a levicově extremistické skupiny a organizace.“²

Levicoví extremisté se do značné míry od pravicových ideologicky liší, proto se dostávají často do vzájemných rozporů i násilných střetů. Nejvýstižnější charakteristikou levice je:

- Hlásá fundamentální lidskou rovnost, kterou vztahuje na všechny oblasti života. Je to především oblast vlastnictví.
- Kolektivní rovnost (kolektivismus) překrývá ideu individuální svobody.
- Proklamuje „nastolení nové formy zřízení, které je charakteristické „rozhodováním lidu“, které je reprezentováno např. diktaturou proletariátu, nebo bezvládnou (anarchistickou) společností „samosprávných buněk“.“³

---

¹ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie, 2008. ISBN 978-80-7251-286-7. S. 97

² DUFKOVÁ, Ivana, Jitka POKORNÁ, Jiří PUDIL a Jiří ZLÁMAL. *Extremismus jako sociálně patologický jev, prevence a etika v práci policie*. Vyd. 1. Praha: Středisko pro lidská práva a profesní etiku, 2004. S. 6

³ DOČKAL, Jan. *Studijní materiály k předmětu Rasismus a politický extremismus*.

- *„Souhlasí s násilím jako revoluční formou boje k prosazení vlastní vize společnosti. S tím související i vize revolučního převratu nebo dlouhodobějších revolučních změn.“⁴*

Na rozdíl pod označením pravicový extremismus (dále jen PEX) lze spatřovat:

- *„Odmítá rovnost všech lidí, pohrdá principem lidských a přirozených práv a demokratického ústavního státu, popírá individualismus, práva a svobody jednotlivce.*
- *Projevuje se jednostranným vyšším hodnocením vlastního etnika, rasy či národa.*
- *Je zaměřen proti skupinám, které se odlišují (nenávisť k cizincům, příslušníkům etnických, náboženských a jiných menšin – Romům, Afroameričanům, muslimům, židům, homosexuálům,...)*
- *Preferuje násilí a s tím související militarismus (uspořádání státu dle vojenských pravidel, vůdcovský princip, atd.)“⁵*

V PEX lze zaznamenat dva proudy (již shora zmíněné) a to nacionalismus a neonacismus. Nacionalismus vychází z historie a tradice českého národa, zdůrazňuje společné hodnoty a kulturu. Hlavní ideou je oddanost a vyjmečnost jedince národu, který vyústil až v nenávisť vůči cizincům.

Neonacismus, kterému je věnována tato práce, zčásti navazuje na minulé totalitní režimy 20. století a lze ho v obecné rovině chápat jako politickou aktivitu, která jde po vzoru německého nacismu. Neonacisté prosazují myšlenku hlásící princip jednoho vůdce, zastávají čistotu bílé rasy, a proto se ostře staví proti osobám jiné barvy pleti, především proti Romům a nově proti cizincům přicházejícím z východu. Nesouhlasí se stávajícím demokratickým režimem a věnují se tématům současnosti a budoucnosti českého národa.

---

⁴ DOČKAL, Jan. *Studijní materiály k předmětu Rasismus a politický extremismus.*

⁵ tamtéž co DOČKAL, Jan

1.1. Politický extremismus

S extrémním (krajním, výjimečným) chováním, jednáním a myšlením se setkáváme v nejrůznějších oblastech života po celou dobu vývoje lidské společnosti.

Ze sociologického hlediska se jedná o sociální deviaci, o chování a jednání odlišné od sociálních norem, o souhrn určitých sociálně patologických jevů vytvářených více či méně organizovanými skupinami osob a příznivci těchto skupin.

Podle oblastí společenského života a zaměření rozlišujeme extremismus politický, náboženský, národnostní (nacionální) a rasový, ekologický, divácké násilí a další formy, které se často kombinují a prolínají. Společným důsledkem mohou být nejen materiální i nemateriální škody (včetně škod na životech), ale především ohrožení občanského soužití, vzrůst sociálního napětí, destabilizace existujícího politického systému. Lze sice najít i případy, kdy extrémní jednání přispělo k pozitivním změnám ve společnosti (nespravedlivě, či jinak nevhodně uspořádané), v demokraticky uspořádané společnosti, ale celkově převažují nežádoucí důsledky.

Politický extremismus je nejrozšířenější a nejzávažnější oblast extremismu, jeho projevy jsou obvykle namířeny proti základním hodnotám a formám uspořádání společnosti. V politické teorii i praxi existují různé definice.

Podle Chmelíka se jedná o: *„verbální, grafické, fyzické a jiné aktivity spojené zpravidla: s vyhraněným ideologickým nebo jiným kontextem, které vyvíjejí jednotlivci nebo skupiny osob, s názory výrazně vybočujícími z všeobecně uznávaných spol. norem, se zřetelnými prvky netolerance, zejména rasové, národnostní, náboženské nebo jiné obdobné nesnášenlivosti, a které útočí proti demokratickým principům, spol. uspořádání, životu, zdraví, majetku nebo veřejného pořádku.“*⁶

---

⁶ CHMELÍK, Jan. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Vyd. 1. Praha: Linde, 2001. ISBN 80-7201-265-7. S. 53

V souladu s tradičním charakterizováním politické scény a jejím dělením na politickou pravici a levici má i politický extremismus dvě základní podoby – extrémní pravici (ultra pravici) a extrémní levici (ultra levici).

Zastánci ultrapravicového myšlení při řečnickém vystupování cíleně využívají především sociální demagogii, tzn., že k jejich vlivnému působení využívají jako nástroj lidské city, emoce a předsudky, dále v proslovu lze vyslechnout jen částečnou pravdu a mnohdy i upravenou, argumenty jsou z velké části podloženy nepravdivými skutečnostmi, čímž se snaží vzbudit v lidech obavy, tímto a dalším chtějí získat podporu dané politické strany.

Každý takto politicky smýšlející subjekt je monitorován státními bezpečnostními orgány a následně, kdy neupustí od této činnosti, může dojít k rozpuštění strany. Vymezení pojetí demokracie se tímto dostává do situace, kdy nelze připustit absolutní míru svobody a vyžaduje tedy určitou míru zásahu ze strany státu. Z toho vyplývá, že lze zakázat působení takové politické strany, která se staví proti základním principům demokracie.⁷

1.2. Neonacismus

Tato část práce blíže seznamuje s myšlenkami neonacistů, jejichž kořeny vychází z období od 2. světové války a dále je zde stručně vystižena nejdůležitější symbolika používaná do současné doby.

1.2.1. Ideologie

Neonacismus je politický proud, který navazuje na ideologii a historický nacismus z 20. až 40. let dvacátého století. Hlavní pilíře ideologie nacismu (nacionálního socializmu) formuloval Adolf Hitler v knize *Mein Kampf*, kde jsou myšlenky o nadřazenosti germánské rasy a z ní vyplývající velkoněmecký nacionalismus a antisemitismus, vůdcovský princip v řízení strany a státu, antimarxismus a odpor ke všem formám levicových ideologií a jejich nositelů.

---

⁷ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie, 2008. ISBN 978-80-7251-286-7. S. 27

V současnosti se již neonacisté nehlásí pouze ke germánské nadřazenosti, akceptují více panárijské ideje. Usilují o vytvoření rasově čistých společenství Árijců, popř. společnosti, v nichž by byli Árijci v nadřazené pozici. Stále je pro něj charakteristický antisemitismus.

S tím souvisí nepřípustné míšení ras, což je považováno za největší prohřešek. A jelikož téměř v každé společnosti je přítomný multikulturalismus, je tato společnost pro neonacisty nepřijatelná. Proto se neonacisté mnohdy dopouštějí násilí, jako jediného způsobu, jak začít rasovou válku.⁸

Preferují ekonomický model národního socialismu. Neonacisté obdivují násilí, války, válečníky, vojáky. Sami sebe často chápou jako bojovníky „rasové války“. Hlásí se k tradici nacistické armády, zvláště pak jednotek zbraní SS. Oceňují i paramilitární jednotky z období vzestupu nacistického hnutí, především oddíly SA. Za svůj vzor však považují též moderní neonacistické teroristické skupiny. Využívají ale i nenásilné metody, zejména propagandu a jednotlivé formy se vzájemně kombinují. Obdivují a glorifikují nejen osobnost Adolfa Hitlera, ale i další představitele nacistického Německa jako byli Rudolf Hess, Josef Goebbels a další.

Neonacistické skupiny a organizace z různých zemí jsou navzájem propojené a vzájemně kooperují, čímž dochází k přebírání zkušeností a sílícímu spojení. Neonacistické hnutí působí prakticky ve všech zemích Evropy. Čeští neonacisté spolupracují zejména s ultrapravicovými skupinami ve Spolkové republice Německo, ve které sledují systémové podobnosti, a proto také následují jejich nové trendy a profesionalizace, kdy právě autonomní nacionalisté jsou novým jevem, který se přenesl z německé na českou scénu.

Inspiruje je také teroristická neonacistická kampaň v Rusku, kde se snaží mnozí z nich získat výcvik pro boj v ČR (včetně výcviku od veteránů válek v postsovětském prostoru).

V České republice neonacisté po dlouhou dobu vystupovali především proti Romům a dále proti přistěhovalcům z východních zemí, kteří jsou v ČR zaměstnání, čehož je důsledek, dle neonacistů, jako nedostatek pracovních

---

⁸ BROŽ, Miroslav. *(Ne)zvaní hosté: sborník textů pro města a obce, které se zamýšlejí nad možností aktivně bránit shromáždění z nenávisti*. Vyd. 1. Praha: Člověk v tísni, 2009. S. 6

pozic pro český národ. Touto teorií je ovlivněná i určitá část veřejnosti, čímž si neonacisté získávají své sympatizanty ve slušných občanech.

Avšak za poslední období v rozmezí od léta roku 2015 přílivem velkého množství imigrantů z mimoevropských zemí změnili neonacisté své strategie, kdy Romové se stali jakýmsi překonaným fenoménem a nově se proto staví proti cizí kultuře a náboženství, jež považují za neslučitelné s evropskými tradicemi.

Neméně důležitou součástí této ideologie je i image neonacistů. Ta předpokládá silného a hrdého bojovníka za „čistou“ rasu. Svě nepřátele, vycházející z biologického původu, musí doslova zničit. Tento rasismus sleduje také podstatné změny spojené s migrací, kdy se do popředí od biologického rasismu dostává kulturní rasismus. Image dále předpokládá další změnu, která spočívá ve vyměnění bomber bund a kanad (typické pro skinheadské hnutí) za sladění stejných módních značek (např. Lonsdale), což je jistý sportovní styl oblékání, kterým chtějí oslovit především dnešní mladou generaci.

Tyto zásadní změny se stávají lákadlem a zároveň sledují otevření cesty pro dnešní mládež, která nemusí mít přední zájem o ideologii neonacismu, ale jako prioritu spatřují ve zviditelnění a v adrenalinu. A proto část neonacistů stále zdůrazňuje mezi neonacisty nacistické kořeny, čímž ožívují svou ideologii, protože ji považují za vycházející a nechtějí, aby došla v zapomnění. Neonacisté se však především soustřeďují na současnou situaci společnosti, což je další taktika zvolená pro získání a opory široké veřejnosti. Určitá část neonacistické ideologie se tak stala součástí běžného života lidí, hlavní zásluhu v tom mají především kroky autonomních nacionalistů.

„Svoji ideologii neonacisté shrnují do krátkých, lehce zapamatovatelných hesel, která pro větší utajení ještě šifrují. Příznačné je, že neonacisté – alespoň na veřejnosti – nenazývají věci pravým jménem: rasismus prezentují jako „vlastenectví“, xenofobii jako „touhu po blahu národa“, iracionální agrese vůči náhodně vybraným jedincům je „dělání pořádku“, rozdmýchávání rasové nenávisti zase nazývají „národním uvědoměním“.“⁹

---

⁹ [online] Dostupné z: www.odpovedi.cz/otazky/co-znamena-zkratka-14-88 (cit. 10. 11. 2015)

1.2.2. Symbolika

Jako všichni extremisté, neonacisté, používají širokou škálu různých symbolů. Používáním symbolů sledují následující cíle:

1. Identifikace a sympatie k určité konkrétní skupině musí být známa na první pohled
2. Prohlášení myšlenky – vyjádření jistých postojů a názorů
3. Projev nepřátelství – rasistický, xenofobní či antisemitistický
4. Verbální projevy – skandování hesel na koncertech a demonstracích

„Pro extremisty mají symboly specifický význam, protože výrazně napomáhají upevnit jejich kolektivní identitu a vyjadřují jejich mocenské ambice. V prostředí demokratické společnosti se symbol stává velmi důležitým pojítkem mezi těmi, kdo znají jeho význam, a vyjádřením vlastního přesvědčení navenek.“¹⁰

Současní neonacisté používají především symboliku převzatou z původního nacismu a vytvářejí jí i nové podoby. Jako hlavní symbol neonacismu se stal hákový kříž neboli svastika, dále pak železný kříž, což má význam pro symbol hrdinství, je jakýmsi vyznamenáním a různá zobrazení orlů a orlic.¹¹

Symbolika barev

Kombinace rudá (červená), bílá a černá jsou typickými barvami nacistických vlajek a praporů.

„Bílá barva je symbol čistoty a nevinnosti. Pro fašistické diktatury a pro neonacistické hnutí znamená čistotu rasy a čistotu národa. Proto se také mluví jako o hnutí „bílé síly“ (white power).“¹²

„Červená barva: symbol ohně, krve a revoluce. Pro neonacistické hnutí symbolizuje pokrevní svazek a připravenost k boji.“¹³

„Černá barva: symbol smrti a odhodlání symbolizuje nenávisť ke všem, kteří „przní“ čistou rasu a předurčuje jejich záhubu, nenávisťi proti všem

---

¹⁰ MAREŠ, Miroslav. *Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti*. Vyd. 1. Praha: Ministerstvo vnitra a odbor bezpečnostní politiky, 2006. S. 3

¹¹ tamtéž co MAREŠ, Miroslav. S.9

¹² tamtéž co MAREŠ, Miroslav. S. 16-17

¹³ DOČKAL, Jan. *Studijní materiály k předmětu Rasismus a politický extremismus*.

s rozdílnou barvou pleti, zejména symbolem boje proti „cikánům a všem černým“.“¹⁴

Všechny tři barvy najdeme na základním nacistickém symbolu – vlajce, která navíc obsahuje další ze symbolů – svastiku. „Svastika (pravotočivá , levotočivá) se vyskytuje v mnoha kulturách po celém světě jako náboženský symbol, symbol různých organizací a politických směrů. Byla objevena nezávisle na sobě v mnoha místech světa. Je možné, že se vyvinula z tzv. slunečního kříže v kruhu. Užití svastiky jako nacistického symbolu vycházelo z teorií, že svastika byla prastarý árijský symbol. V roce 1920 byla přijata jako symbol NSDAP.“¹⁵

Symbolika pozdravů, hesel, nápisů a sloganů

Typickým převzatým pozdravem neonacistů je „Sieg Heil“ („vítězství zdar), který je doprovázen zdvižením pravé paže do úrovně očí. Pozdrav nacisté převzali od italských fašistů, kteří pozdravem „Ave César“ chtěli připomenout a navázat na slavnou historii římské říše.

Hesla, nápisy a slogany se užívají v podobě nášivek či potisků, často se lze s nimi setkat i ve formě tetování. Např. „Věrnost je mou ctí“ a „Krev a čest“.

Symbolika číselných kódů

Neonacisté často užívají skryté významy v podobě číselných kombinací – kódů, které mají níže uvedené významy.

18 – iniciály Adolfa Hitlera. „A“ je prvé a „H“ osmé písmeno v pořadí abecedy.

88 – číselná šifra představující pořadí písmen v abecedě „HH“ a vyjadřuje tak zakódovaný pozdrav „Heil Hitler.“¹⁶

14 – 14 slov, které vyřkl a zpopularizoval vězněný americký rasista a neonacista David Lane. V angličtině znějí „We must secure the existence of

---

¹⁴ DOČKAL, Jan. *Studijní materiály k předmětu Rasismus a politický extremismus.*

¹⁵ tamtéž co DOČKAL, Jan.

¹⁶ MAREŠ, Miroslav. *Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti.* Vyd. 1. Praha: Ministerstvo vnitra a odbor bezpečnostní politiky, 2006. S. 19

our people and a future for white children („My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí“), užívána jako verze se slovy „of our race“ „naší rasy“. Tato slova se stala důležitým heslem soudobých bílých rasistů a neonacistů.¹⁷

Při posuzování významu symboliky z pohledu českého trestního práva občas dochází k problémům při dokazování porušení právní normy. Proto je Policií ČR využívána úzká spolupráce se soudními znalci v oboru kriminalistika. Obecně lze říci, že znalec podává informace o konkrétním symbolu, avšak neposuzuje trestnost či netrestnost jeho použití. Pouze tedy vysvětluje, co daný symbol značí a snaží se jím porozumět smýšlení a jednání pachatelů.

V ČR neexistuje výčet zakázané symboliky, jako např. v Německu. V českém právním prostředí je nutné ke každému případu její použití přistupovat individuálně.

„Je tedy třeba posuzovat především celkový kontext užití symboliky. Důležitá je vazba symbolu na hnutí s určitými zákonem zakázanými cíli, případně jeho hanobící či nenávist podněcující vyznění, anebo souvislost s určitým přesvědčením pachatele, které jej vede k páchání trestné činnosti.“¹⁸

---

¹⁷ MAREŠ, Miroslav. *Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti*. Vyd. 1. Praha: Ministerstvo vnitra a odbor bezpečnostní politiky, 2006. S.38

¹⁸tamtéž co MAREŠ, Miroslav. S. 6

2. Projevy a subjekty neonacismu v ČR

První projevy neonacismu lze u nás spatřovat v první polovině osmdesátých let 20. století, kdy začaly vznikat subkultury mládeže, tzv. skinheads, které k nám pronikaly z Německa. Rozvoj tohoto hnutí byl zpočátku klidný díky totalitnímu politickému režimu. Velký zlom však představoval právě rok 1989.

2.1. Neonacismus po roce 1989

Rok 1989 se zapsal do našich dějin jako konec komunistického režimu a vznik demokracie, čímž dal příležitost k propuknutí řady pravicově extremistických hnutí a to především hnutí skinheads. Jednalo se hlavně o neonacisty, kteří hlásali otevřený rasismus zaměřený proti osobám jiné barvy pleti, a to především proti Romům.

Největší rozruch té doby vyvolala známá a médií propagovaná populární hudební skupina Orlík, kterou založil zpěvák Daniel Landa společně s hercem Davidem Matáskem. Orlík se proslavil jako kapela skinheadská (jejich ideologie nebyla neonacistická, ale česká nacionální), čímž dala inspiraci a podnět k šíření hnutí skinheads. Členové a fanoušci si říkali „kališníci“, což je typicky česká verze skinheads, k níž se hlásilo více než pět tisíc členů. V textech kapely se objevují rasistické postoje, například v písni Bílá liga.¹⁹

Pro ilustraci uvedme krátký úryvek této písně, protože ne každý je fanouškem kapely Orlík, a proto nemusí znát, co je právě obsahem textu, který zní:

„Nic ve zlým proti turistům, když se sem chtěj podívat,
jenže není možný tady žít a taky tady pracovat.
Co to bylo za ránu, kdo nám to sem z palmy spad?
Černý voči, černý tělo, to není můj kamarád!“

Kapela se hájí proti tomu, že jejich texty nejsou rasistické, a tvrdila, že někteří lidé si jejich myšlenky písní vyložili špatně. Popularita kapely byla

---

¹⁹ ZEMAN, Václav. *Hrozby neonacismu: příležitosti demokracie*. Vyd. 1. Praha: Asi-milování, 2009. ISBN 978-80-254-7147-0. S. 53

vysoká, nejen u mladých lidí. Účast na koncertech byla zpočátku hlavní aktivitou skinheadských neonacistů.

Ideu Orlíku přitvrzovala hudební skupina Braník, poté vznikají další skinheadské hudební formace jako např. Buldok a Zášť 88. Tyto hudební kapely formulovaly své myšlenky v textech písní, které byly agresivní a hlučné, a především se hlásili k otevřenému rasismu, což fanoušci povzbuzovali tzv. hajlováním. Tvrdým dopadem pro neonacismus bylo odsouzení kapely Braník za to, že propagoval otevřený rasismus. Proto od té doby probíhají koncerty pod ostrým policejním dohledem.²⁰

Tuto situaci skinheads vyřešili pořádáním soukromých srazů (koncerty jen pro zvané) a vydáváním časopisů, tzv. zinů, kde šíří svou ideologii, nazvanou také jako program nenávisti a agrese. Tyto časopisy se staly základním komunikačním prostředkem mezi jednotlivými skupinami krajní pravice, kde také rozšiřují informace o pořádaných koncertech, vydávaných časopisech a o distribučních firmách.²¹

Od roku 1994 se začalo na veřejnosti poprvé mluvit o problémech souvisejících s romským obyvatelstvem. Většinová společnost se začala celkově stavět více proti Romům a vytvářet si k nim velice negativní postoje. První rasistická vražda, která se stala v Klatovech, vyvolala příchod neonacistických skinheads do ulic. Nastala doba pouličních rvaček a plánovaných pogromů proti Romům. Neonacisté napadali i lidi odlišné barvy pleti a z jejich úst znělo volání po bílé zemi, které znělo naplno: „Čechy Čechům! a Cikáni do plynu!“

Neonacisté se staví také proti Vietnamské komunitě, kterou kritizují za padělání značkových výrobků a za pěstování a distribuci konopí. Dále terčem útoků se stávají cizinci z afrických zemí, kteří mají na svědomí sňatkové podvody, znásilňování českých dívek a žen, podvodná studia na vysokých školách s úmyslem získat dlouhodobý pobyt.

---

²⁰ ZEMAN, Václav. *Hrozby neonacismu: příležitosti demokracie*. Vyd. 1. Praha: Asi-milování, 2009. ISBN 978-80-254-7147-0. S. 54

²¹ MAREŠOVÁ, Alena. *Kriminologické a právní aspekty extremismu*. Vyd. 1. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 1999. ISBN 80-86008-59-2. S. 26

Neonacisté se dopustili řady trestných činů: V Jičíně mladý skin utýral šestiletého romského chlapce, v Písku byla romská dívka donucena skupinkou skinheads vyskočit z jedoucí tramvaje, při skoku narazila na sloup a na následky těžkého zranění zemřela. Na Brněnsku neonacisté napadli Roma basebalovou holí, na následky zhmožděnin mozku zemřel. V Břeclavi se terčem útoku stal romský manželský pár, při kterém muž utrpěl vážné doživotní zranění. Ve Žďáru byl mladý Rom ubit před zraky své rodiny.

Situace byla alarmující a vyvolala nutnost zaujmout rozhodné stanovisko ze strany státních orgánů, které bylo podrobena oficiální analýze a následnému závěrečnému hodnocení.

Šíření PEX posílilo vznik řady dalších hnutí, která se dále vyvíjela. „*S odstupem času je však patrné, že za nejvýznamnější české neonacistické organizace devadesátých let 20. století lze považovat pobočky mezinárodních militantních neonacistických organizací Hammerskins Nation a Blood Honour.*“²²

Nejvíce úspěšnou a vlivnou se stala shora uvedená brněnská Bohemia Hammer Skinheads (BHS) – jako pobočka Hammerskins Nation, která si získala své příznivce z celé ČR. „*Jde o nejradikálnější hnutí skinheads založené na vůdcovském principu, ovšem nikoli na principu jednoho vůdce. Označují se za „rytíře bílé rasy“ a svými postoji a názory se blíží až k náboženské sektě. Jsou přísně vojensky organizováni. Je propracován postup výběru nových členů.*“²³

Nástupnickou organizací BHS je Blood and Honour (Krev a čest – heslo jednotek SS), mezi další neonacistické organizace dále patří Vlastenecká fronta a Vlastenecká liga, jejímž členem byl již zmiňovaný zpěvák kapely Orlík Daniel Landa. Společné všem těmto organizacím je sklon k otevřenému rasismu, avšak některé z těchto organizací dnes už neexistují. Důvodem pro zánik jsou zásahy policie, která dopadá neonacisty za protiprávní jednání.

Vývoj extremismu začal být intenzivně sledován a vyhodnocován ve „Zprávách o bezpečnostní situaci na území České republiky“, které podávají

²² BASTL, Martin, Miroslav MAREŠ, Josef SMOLÍK a Petra VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3797-3. S. 143

²³ CHMELÍK, Jan. *Symbolika extremistických hnutí*. Vyd. 1. Praha: Armex, 2002. ISBN 80-86244-14-8. S. 12-14

detailní informace o aktivitách státních orgánů v boji proti tomuto extremismu. Cílem těchto zpráv je informovat širokou veřejnost o problematice extremismu, jaké jsou dopady na vnitřní bezpečnost a rizika, a dále obsahuje vyhodnocení přijatých opatření.

2.2. Neonacismus v letech 2000 - 2013

Podle údajů státních orgánů ČR tvořilo v první dekádě tohoto století neonacistickou scénu v ČR asi 4 000 lidí. 400 z nich podle odhadu patřilo mezi výrazně aktivní, tzv. „tvrdé jádro“, které se zúčastňuje většiny akcí. Ostatní jsou spíše příslušníci lokálních part a gangů. Podle velmi hrubého odhadu věkové struktury se lze domnívat, že na neonacistické scéně bylo asi 30% lidí ve věku 13 – 18 let, kolem 40% ve věku 19 – 25 let, dalších 25% ve věku 25 – 35 let (v této věkové skupině jsou hlavní vedoucí ideologové a strategové, pouze několik jich je v mladší skupině blízké věku 25 let) a 5% mělo více než 35 let.²⁴

Z hlediska sociální struktury lze podle stejně hrubých odhadů uvést, že kolem 10% aktivistů je z vyšší střední třídy, kolem 20% ze střední třídy, 40% z nižší třídy a 30% z nejnižší sociální vrstvy. Vzdělanostní struktury lze odhadnout na 15% vystudovaných vysokoškoláků a vysokoškolských studentů, 35% lidí se středoškolským vzděláním a středoškoláků, 40% vyučených a učňů a 10% bez vyučení. Počet žen ve scéně lze odhadovat kolem 15 – 20%.²⁵

Toto období bylo typické organizováním řady veřejných akcí. V různých městech v Čechách a na Moravě registrováno 39 shromáždění a průvodů v roce 2007, 76 v roce 2009 a 60 v roce 2010, známý „boj o Janov“ v roce 2008, na podzim 2011 protiromské nepokoje na Šluknovsku (Varnsdorf, Rumburk), které se podle podobného scénáře opakovaly v roce 2013 v Českých Budějovicích. Všechny tyto akce probíhaly za přímé i nepřímé podpory Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS).

---

²⁴ MAREŠ, Miroslav, Ivo SVOBODA a Eduard STEHLÍK. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*. Vyd. 1. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, Odbor komunikace a propagace (OKP), 2011. ISBN 978-80-7278568-1. S. 18-20

²⁵ MAREŠ, Miroslav a kol. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno, 2011. Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky - Odbor bezpečnostní politiky. Interní materiály PČR. S. 5

Společnost pobouřila řada žhářských útoků proti romským obydlím na Bruntálsku (30.6.2007 Vrbno pod Pradědem, 1.12.2007 Horní Benešov, 5.9.2008 Moravský Beroun, 21.9.2008 Bruntál, 24.1.2009 Moravský Beroun, 19.4.2009 Vítkov) a ve Středních Čechách (7.11.2009 Červený Kostelec, 24.5.2009 Zdiby, 10.7.2011 Býchory).²⁶

Neonacismus je problematický v mnoha ohledech. Nejen že oslovuje mladé nerozvážené lidi, které než idea pravice spíše přitahuje aktivita a zviditelnění, ale pro získání široké veřejnosti se odvrací od historického původu, který je právě společností kritizován. Proto se neonacisté zajímají o současná témata, kterými jsou občané ČR dotčena, např. nezaměstnanost, kriminalita a sociální zabezpečení, dále NATO, vstup do EU a migrace z mimoevropských zemí.

Vzhledem k trvající nestabilní sociální situaci v ČR proto určitá část veřejnosti po dlouhou dobu trvale sympatizuje s názory pravice a mnohdy je i veřejně podporují tím, že se také účastní jejich demonstrativních akcí. Ač přes velkou hrozící nebezpečnost, kterou tyto demonstrace vyvolávají, bývají účastníky celé rodiny, dokonce i maminky s dětmi a kočárky. Tito občané se dostávají k názoru, že by bylo mnohdy lepší, aby opět nastal pořádek jako za totalitního režimu. Důvodem je zklamání dnešních lidí z neustálého slibování politických stran, co pro veřejnost chtějí učinit, ale je tu neustále nějaké ALE, proč to poté nelze uskutečnit.

Chmelík ve své knize Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty uvádí následující: *„Dominující ve společnosti je ovšem pohled na Romy jako na neodpovědnou, nepoctivou a k trestné činnosti inklinující minoritu, která zneužívá existující sociální a demokratické poměry.“*

Neonacismus dostává novou podobu a to jak v jeho uspořádání, tak v získávání moci formou politických aktivit. Nejvýznamnější neonacistickou organizací je Národní odpor (NO), který vystupuje i pod názvem Svobodný odpor (SO) a samostatná mládežnická organizace Svobodná mládež. Působí i ženská organizace Resistance Women Unity. Další strukturou, která získala

---

²⁶ MAREŠ, Miroslav a kol. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno, 2011. Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky - Odbor bezpečnostní politiky. Interní materiály PČR. S. 36

silný vliv, jsou Autonomní nacionalisté (AN). Část členů NO a AN byla zapojena do činnosti Dělnické strany (DS) jejich Ochranných sborů Dělnické strany. DS byla v únoru 2010 rozpuštěna Nejvyšším správním soudem. Její vedení v zápětí oznámilo, že členové DS budou pokračovat v DSSS.

Vedle těchto celorepublikových sítí existují i lokální a regionální organizace, např. Brux Radical Boys na Mostecku, White Rebels Klan na Hodonínsku a skupiny národních socialistů či aktivistů v různých lokalitách (Nacionální socialisté Mladoboleslavsko, Nacionalisté Kutná Hora apod.).

Podstatný vliv na šíření současné pravice má mimo koncertů rasistických kapel (white power music), schovaných pod soukromými akcemi, také internet. Ten se stal nejdůležitější komunikací k ovlivňování, informování a propagaci neonacistické scény. Tato ideologie se šíří prostřednictvím webových stránek, kdy do popředí se dostávají převážně diskusní fóra a sociální sítě jako např. facebook. Tento prvek umožňuje podporu k plánovaným akcím a tím k pravidelnému setkávání. Internet také nabízí prodej produktů, mezi něž patří např. oblečení a nášivky s neonacistickou tematikou.

„Veřejná shromáždění naplňují především účel dát o sobě vědět a oslovit co nejširší okruh společnosti. Jednotlivé veřejné akce jsou ve většině případů výrazně medializovány. Neonacisté tak získávají chtěnou mediální a celospolečenskou pozornost. Se zintenzivněním veřejných aktivit jde ruku v ruce také profesionalizace celého hnutí, které postupem času nasbíralo řadu zkušeností. Motivováno snahou získat podporu mezi občany směřovalo ke změně vlastní prezentace vůči veřejnosti. Typickým rysem veřejných aktivit se stala disciplinovanost. Organizátoři shromáždění se naučili používat zákony. Účastníci dostávají přesné pokyny, jak se obléci, jaké symboly a hesla smějí použít a provolávat, jaké vlajky smějí přinést. Dostávají předem pokyny o zákazu alkoholu a zbrani na místě akce. Případná závadná tetování či nášivky organizátoři účastníkům přelepují a dohlížejí, aby nebyla zavdána záminka k rozpuštění shromáždění.“²⁷

---

²⁷ BASTL, Martin, Miroslav MAREŠ, Josef SMOLÍK a Petra VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3797-3. S. 115

Proto další a velice podstatný vliv na šíření této ideologie mají již zmíněná shromáždění, demonstrace, pochody a mítinky na místech, které jsou veřejnosti přístupné. V době, kdy byla v popředí romská problematika, bylo slyšet o proti-romských protestech. Díky těmto proti-romským protestům získávali neonacisté své sympatizanty i mezi spořádanými občany, kteří byli a stále někdy ještě jsou nespokojeni v otázkách nedostatečného řešení romské nepřizpůsobivosti. Přispívají k tomu také předsudky o Romech a negativní zkušenosti s nimi, co se týče okrádání a ublížení na zdraví.

Jak tyto proti-romské protesty probíhají? Z mého pohledu, kdy jsem měla možnost shlédnout z policejní dokumentace záběry z těchto akcí, se jedná především o vyvolanou davovou psychózu. Nejprve probíhá prohlášení jednoho či více z představitelů krajní pravice - neonacismu. Jejich myšlenky a názory jsou provolávány široké veřejnosti, přičemž jejich smyslem je vyvolat ještě větší agresi a nenávist vůči romskému obyvatelstvu a systému v naší české zemi. Po tomto projevu se koná pochod, který je úmyslně veden trasou ulic, které obývá romské obyvatelstvo. Aby nedošlo ke střetu těchto dvou stran, na místě zasahuje policie – v posile pořádkových jednotek oprávněně vystupují proti neonacistům, kteří odmítají uposlechnout příkazu policie. Neonacisté provokují a mnohdy i útočí na policii, vyvolávají konflikty a jejich cílem je dostat se do střetu nejen s romským obyvatelstvem, ale i se samotnou policií. Při tomto fyzickém násilí používají především tyče, baseballové hole, skleněné lahve a kameny. Jsou schopni zaútočit dále i na ty, kteří nesouhlasí s jejich ideologií, jedná se o krajní levici.

Je patrné, že po dlouhou dobu dominovala v neonacistické scéně romská problematika, ta se však s odstupem času stala překonanou, neřešitelnou a nezaznamenala žádné výrazné změny. Postupně toto hnutí se ocitá v určitém útlumu, mimo jiné i v důsledku zásahu policejních akcí a pozatýkání významných členů, dalším důvodem je i neúspěch v politickém snažení a malá angažovanost či nevytrvalost v prosazování svých zájmů.

Následující podkapitoly blíže seznamují se specifikami neonacistických subjektů.

2.2.1. Dělnická strana sociální spravedlnosti

DSSS je registrovaný politický subjekt jako česká neparlamentní národní a sociální politická strana. Předsedou se stal Tomáš Vandas, který byl hlavním účastníkem nejen na proti-romských demonstracích, ale nyní vystupuje i na protestech proti imigraci, kde zaujímá také hlavní slovo v proslovech.²⁸

Tato strana se stala nejvíce početnou v zastoupení krajní pravice, spolupracuje s Autonomními nacionalisty a Národním odporem. Za zmínku stojí krátký výběr myšlenek z jejich programu pro rok 2015, který je dostupný na webových stránkách DSSS, z něhož lze uvést následující:

DSSS je pro znovuoobnovení trestu smrti za zvlášť závažné a násilné zločiny, které jsou páčány především na dětech a ženách. Požadují snížení trestní odpovědnosti minimálně na čtrnáct let. Staví se proti imigrantům, přistěhovalcům a homosexuálům. Mají vlastní strategii proti romskému obyvatelstvu, jež obviňují z nepřizpůsobivého stylu života. Nazývají je „nemakačenky“ a rozkradači státní kasy formou sociálních dávek. Hají práva zaměstnanců, podporují uplatnění učebních oborů a jiné.²⁹

Pro představu lze uvést, jakou řeč vnáší Tomáš Vandas naší společnosti při shromážděních: *„Sešli jsme se proto, abychom upozornili na jev, který se rozrůstá jako rakovina naší republikou. Zvýhodňování nepřizpůsobivých občanů a vzrůstající kriminalita, která nemá obdoby. Nemůžeme neustále ustupovat různým parazitům a nemakačenkům. Nemůžeme jim vyklízet pozice, nemůžeme jim nechávat naše ulice, protože to bychom se opravdu za chvíli báli vyjít i přes den. Tato země se chová často rasisticky a xenofobně, ale rozhodně to je vůči většinové společnosti, protože bílá barva kůže není žádnou vstupenkou k lehkému životu, právě naopak. Dneska režim stíhá a zavírá každého, kdo má na svém těle vytetovaný jakýsi symbol, kdo má tričko, nášivku nebo něco podobného. Ukážeme, kdo je v této zemi pánem, kdo bude rozhodovat, že to budeme pouze my. Protože bojujeme za společnou věc, za tento národ, za tuto zemi.“*

---

²⁸ [online] Dostupné z: www.dsss.cz/program-dsss-2015 (cit. 12.12.2015)

²⁹ [online] Dostupné z: www.dsss.cz/program-dsss-2015 (cit. 12.12.2015)

2.2.2. Národní odpor

Hlavním zástupcem neregistrovaného hnutí je Národní odpor (dále jen NO), který je v současnosti nejvýznamnějším neonacistickým hnutím představující volné uskupení lokálních neonacistických buněk. V rámci hnutí existují proudy, které jsou více nakloněny tradičnímu německému pojetí nacismu, jiní se zaměřují na prosazování české identity v rámci celoárijského neonacistického působení.³⁰

Podstatnou náplní činnosti mimo koncertů se stalo organizování a pořádání pravicově extremistických demonstrací, pietních pochodů, projevů a shromáždění v podobě veřejných akcí, kdy dominující jsou fyzické a agresivní násilné útoky.

„NO deklaroval potřebu více se zviditelnit a začít s politicky motivovaným „bojem“, který se musí odehrávat ve veřejném prostoru, tzv. na ulici. NO doznává velké mediální pozornosti v souvislosti s organizací pravidelných pochodů 1. května, kterých se účastní několik stovek osob včetně zahraničních účastníků. Zároveň začíná éra, kdy NO a celá neonacistická scéna nastupuje cestu větší radikalizace a také profesionalizace.“³¹

Jelikož uskupení NO je heterogenní, rozhodly se i ženy, převážně partnerky aktivistů NO, k založení českého neonacistického hnutí, zvané Resistance Women Unity. Jejich hlavním smyslem je podporovat vězněné neonacisty, zastávat tradiční roli ženy, podporovat svobodné matky a také dávají důraz na řádnou výchovu dětí.³²

Do velkých problémů se dostaly díky pořádání dětských akcí, kde propagovaly neonacismus právě mezi děti a došlo zde také i k prodeji propagačního materiálu s neonacistickou tematikou.

---

³⁰ BROŽ, Miroslav. *(Ne)zvaní hosté: sborník textů pro města a obce, které se zamýšlejí nad možností aktivně bránit shromáždění z nenávisti*. Vyd. 1. Praha: Člověk v tísni, 2009. S. 16

³¹ BASTL, Martin, Miroslav MAREŠ, Josef SMOLÍK a Petra VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3797-3. S. 145-147

³² [online] Dostupné z: http://cs.metapedia.org/wiki/Resistance_Women_Unity (cit. 1.5.2016)

2.2.3. Autonomní nacionalisté

Subkulturu neonacistické scény tvoří Autonomní nacionalisté (dále jen AN). Tato subkultura mládeže získala novou podobu a liší se od „zestárých“ skinheads v mnoha ohledech. Za prvé – vzhled a nový styl oblékání, který je ovlivněn dnešní módou mladých lidí, jedná se o tzv. black block. Oblečení v černých barvách a v té samé barvě používají při demonstracích prapory a transparenty.

Za druhé, specifický je jejich způsob projevu. Je nutné vystupovat na veřejnosti disciplinovaně, protože policie a státní orgány zasahují proti extremismu, kterého se neonacisté dopouštějí. Jejich disciplinovanost spočívá ve znalostech aktuálního znění zákonů a práv ČR, čímž vědí, kam až sahá pravomoc policie a tím pádem jednájí legální cestou. Opouštějí od konfliktního jednání, dodržují striktní zákaz požívání alkoholu při účasti na veřejných akcích, zakrývají si šátkem obličej, nosí tmavé sluneční brýle a své symboly přelepují lepící páskou.

A za třetí jsou výjimeční svým uskupením. Jedná se především o skupinky mladých neonacistů, kteří upřednostňují tzv. leaderless resistance (odpor bez vůdce), což má vést členy k vlastní iniciativě.

Základem jsou malé lokální buňky neformálního charakteru, bez pevné struktury a hierarchie. Buňka je tvořena osobami ve věku 18 – 25 let v počtu kolem 25 členů. Podstatou celého konceptu volné organizační struktury je ztížit identifikovatelnou skupinu, zlepšení utajení a vytvořit skupiny, které jsou rychle mobilizované a akční.³³

Oficiálně prohlašují: *„Nejsme žádnou centralizovanou organizací a ani ji nehodláme budovat. Cesta, kterou hodláme jít, je princip organizace na základě vlastní iniciativy, aktivity a prostředků. Je tedy na každé aktivní skupině, jak se bude ve svém okolí prezentovat. My pouze dáme určitý směr jejich činnosti, to ostatní je na každém z Vás!“*³⁴

³³ ZEMAN, Václav. *Hrozby neonacismu: příležitosti demokracie*. Vyd. 1. Praha: Assimilování, 2009. ISBN 978-80-254-7147-0. S. 58

³⁴ BASTL, Martin, Miroslav MAREŠ, Josef SMOLÍK a Petra VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3797-3. S. 152

Samotní AN bojují za svobodu slova a za ochranu národa, k historii se vrací z důvodu připomenutí českého vlastenectví, a proto také zdůrazňují osobu svatého Václava. Na jeho počest pořádají Svatováclavské manifestace, o kterých více v samostatné části věnující se problematice pravicového extremismu z pohledu PČR.

„Xenofobní, rasistické a antisemitistické výroky schovávají za sociální problematiku, za imigrační a azylovou politiku. Odmítají pozitivní diskriminaci, protěžování menšin, imigraci „nepřizpůsobivého“ obyvatelstva. Tvrdě se vyjadřují především na adresu Romů a lidí přicházející z východní Evropy. Národy a rasy by se neměly míchat. Každý stát by měl být národní. Imigrace, azylová politika mají za následek, že český národ je utlačován a stává se ve svém vlastním státě druhořadým národem.“³⁵

2.3. Současné aktivity extrémní pravice

Současná mezinárodní i vnitropolitická situace vedla k řadě změn v taktice a projevech extrémní pravice i její neonacistické části. Tradiční zdůrazňování nacismu a jeho symbolů ustupuje do pozadí. Omezily se i vulgární a násilné projevy. Většina aktivních neonacistů dřívějších let dospěla, mnozí vystudovali a využívají mnohem sofistikovanější způsoby boje za své „ideály“. Především v politických aktivitách a propagandě. V současné době se řada příslušníků neonacistické scény angažuje v extrémistických politických stranách a hnutích jako je DSSS.

Úsvit přímé demokracie a Blok proti Islámu, Národní demokracie – Ne Bruselu. Aktivita v těchto stranách a hnutích je zřejmá z jejich účasti na demonstracích i na sociálních sítích. Zřetelnější je i spolupráce se zahraničními subjekty.

Společnost se ocitá v nejistotě, nejen díky změnám v ekonomice, ale vůbec v celé proměně sociálního hlediska, např. změna pracovního trhu, která podtrhla zvýšené riziko nezaměstnanosti, nárůst cen, předluženost a dále

---

³⁵ [online] Dostupné z: www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus (cit. 12.12.2015)

stojíme před situací velkého přílivu imigrantů z mimoevropských zemí, čímž je opět vyvolána nevraživá nálada mezi lidmi.

Problém nastává tehdy, kdy někteří tito lidé nemají u sebe žádné doklady a mnohdy o svém původu neříkají pravdu. Tito lidé k nám přicházejí z radikálně islámských zemí, což bezpečnostní riziko nejen pro ČR, ale vůbec pro celou Evropu, značně zvětšuje. Toto hrozící nebezpečí potvrzuje i ředitel Bezpečnostní informační služby (BIS) Lang, který upozornil na to, že radikální islamisté mohou v rámci vlny uprchlíků nasadit do Evropy své bojovníky.³⁶

Téma imigrace se stává tedy novým impulzem pro současný neonacismus. Tomáš Vandas, jako předseda DSSS uvádí následující: *„Projev prezidenta Miloše Zemana, který zazněl v rámci jeho vánočního poselství, je pozitivní zejména v části, týkající se migrace. Právě tomuto problému věnoval část svého projevu, když migraci označil za organizovanou invazi a kritizoval politiky, kteří zavírají oči. Podivil se také nad tím, proč imigranti, jejichž podstatnou část tvoří mladí muži, nebojují ve své zemi proti islámskému státu. Použil tak prakticky totožné argumenty a přirovnání, jako již dlouhodobě DSSS. Sympatický byl i závěr proslovu, kdy zcela jasně řekl, že tato země je naše a nemůže být pro všechny. Je však dobré, že od české hlavy státu zaznělo varování před tím, před čím jsme varovali po celý tento rok a také aktivně proti tomu vystupovali: před imigrací, která je nebezpečím pro celý evropský kontinent.“*³⁷

---

³⁶ [online] Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/invaze-muslimu-do-evropy-nabira-na-sile-nebezpeci-prerozdelovani-migrantu-je-obrovske/> (cit. 12.12.2015)

³⁷ [online] Dostupné z: http://www.dsss.cz/zeman-jako-dsss_-tato-zeme-je-nase (cit. 12.12.2015)

3. Pravicový extremismus a neonacismus z pohledu PČR

Pojem extremismus není zcela ujasněn, přesto za výstižnou považují definici Ministerstva vnitra ČR:

„Pojmem extremismus jsou označovány vyhraněné ideologické postoje, které vybočují z ústavních, zákonných norem, vyznačují se prvky netolerance a útočí proti základním demokratickým ústavním principům, jak jsou definovány v českém ústavním pořádku. Extremistické postoje jsou způsobilé přejít v aktivity, které působí, ať již přímo nebo v dlouhodobém důsledku, destruktivně na stávající demokratický politiko–ekonomický systém, tj. snaží se nahradit demokratický systém systémem nedemokratickým (totalitním nebo autoritářským režimem, diktaturou, anarchií).“³⁸

V souvislosti s neonacismem se vyskytuje označení neonacistické hnutí, které vymezuje § 403 *„Založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka (odst. 1 pokračuje nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob) a § 404 Projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka, trestního zákoníku.“³⁹*

Český právní stát vychází z následujících dokumentů, které ochranu lidských práv upravují: Ústava ČR, Listina základních práv a svobod, Trestní zákoník č. 40/2009 Sb., Zákon o přestupcích č. 200/1990 Sb., Zákon o obětech trestných činů č. 45/2013 Sb. a Antidiskriminační zákon č. 198/2009 Sb.

3.1. Protiprávní jednání s extremistickým podtextem

K nerespektování právních norem dochází prostřednictvím různých aktivit, jako jsou demonstrace, shromáždění, průvody, šíření letáků, publikování textů, veřejné projevy a vystoupení. Hlavním znakem je propagace myšlenek a idejí, ve snaze oslovit širokou veřejnost, získat nové příznivce a sympatizanty, rozšiřovat členské základny a získávat vliv ve společnosti.

---

³⁸ [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/prevence-informace-o-extremismu-co-je-extremismus.aspx (cit. 10.2.2016)

³⁹ Trestní zákoník č.40/2009 Sb.

Aktivity, činnost a způsoby projevu pravicových extremistů ovlivňují politické, společenské a ekonomické prostředí a další faktory, související s legislativními podmínkami.

Způsoby protiprávního jednání s extremistickým podtextem zahrnují širokou škálu protiprávního jednání od přestupků proti veřejnému pořádku až po zvlášť závažné trestné činy útočící na život a zdraví člověka. Primárně se tedy nejedná jen o násilné činy, ale i o ostatní typy protiprávního jednání, kde je nenávistná pohnutka zpravidla znakem kvalifikované skutkové podstaty.

„Policie bojuje proti PEX z devíti níže uvedených důvodů, pravicový extremisté svými aktivitami:

- *oslabují demokracii a mohou ji narušit nebo dokonce zničit*
- *poškozuji dobré jméno České republiky navenek*
- *narušují veřejný pořádek*
- *cíleně šíří strach mezi skupinami lidí, které nezapadají do jejich ideologie*
- *stojí za násilnými činy z nenávisti, včetně vražd*
- *v případě získání moci rozpoutají teror*
- *urážejí oběti totalitních režimů a oběti pravicově extr. trestné činnosti*
- *vynaložené prostředky na zvládnání extr. akcí by bylo možné použít na skutečné a demokratické řešení problémů, které pravicový extr. zneužívají ve své propagandě.“*⁴⁰

„Trestní stíhání kriminálních deliktů posuzovaných jako trestné činy spáchané z rasových, národnostních a jiných pohnutek přináší občas problémy v posuzování právní kvalifikace. Je to způsobeno zejména vysokým podílem subjektivního faktu při jejich posuzování a dokazování, a navíc některé, zejména verbální a grafické projevy, nejsou zcela jednoznačné co do naplnění té které skutkové podstaty trestného činu s rasovým podtextem. V případě násilných útoků spáchaných extremisty je situace ztížena tím, že jsou páchany převážně ve skupině až davu, ve kterých – při zásadě trestního práva hmotného o individuální trestní odpovědnosti pachatele za spáchaný čin – činí značné problémy označit konkrétního pachatele. Ve skupině jsou často i různé

⁴⁰ [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/informace-o-extremismu-v-cem-spociva-hrozba-extremismu.aspx. (cit. 10.2.2016)

„kriminální živli“, které využívají této anonymity party pro své zájmy v páchání kriminálních deliktů. Skupinová trestná činnost je všeobecně vždy náročnější na odhalování i prokazování trestné odpovědnosti konkrétních osob. Značným problémem při objasňování extremistických kriminálních deliktů jsou svědecké výpovědi. Je velmi obtížné přinutit svědka svědčit. Ze strany obyvatel jde v těchto případech o zjevný nezájem až nechuť spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení a v některých případech je u nich patrná tolerance až sympatie s pachateli.“⁴¹

Pro toto protiprávní jednání je charakteristický především motiv, který je zpravidla ve většině případů rasistický, a lze ho rozdělit do tří základních kategorií:

- a) verbální
- b) grafický
- c) násilný⁴²

Jde o jednání, které naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu nebo přestupku a jeho pohnutkou je primárně nenávist vyplývající z příslušnosti oběti útoku k určité rase, národnosti, etnické skupině, náboženství, třídě či jiné sociální skupině, nebo také útoky proti symbolům nebo představitelům existujícího společenského systému, jsou-li motivovány nenávistí vůči němu.

V praxi se může např. jednat o trestné činy:

- ublížení na zdraví
- omezování osobní svobody
- poškození cizí věci, násilí proti skupině a proti jednotlivci
- hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob
- výtržnictví⁴³

---

⁴¹ CHMELÍK, Jan. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Vyd. 1. Praha: Linde, 2001. ISBN 80-7201-265-7. S. 17-18

⁴² KASAL, Josef a Renata Kasalová. *Extremismus (xenofobie, rasismus, anarchismus, fanatismus, terorismus, nacionalismus, multikulturální soužití)*. Vyd. 2. Praha: Benepal, 2013. reg. č. CZ.1.07/1.3.46/01.0021. S. 14

⁴³ Trestní zákoník č. 40/2009 Sb.

Verbální extremismus – Verbální projevy lze spatřovat zvláště na různých mítincích, hromadných shromážděních a vystoupení příznivců PEX skupin, organizací, sdružení a hnutí nebo na účelově pořádaných vystoupení hudebních skupin s rasově nebo xenofobně zaměřenými texty.

*„Hudební skupiny pomocí textů písní šíří ideje extrémistických názorů a navíc jsou uplatňovány psychologické faktory působení na mladou generaci. Tato vystoupení lze označit jako nejdokonalejší propagaci extrémistických myšlenek, jsou zaměřeny na získávání nových členů z řad mladé generace, která je snáze názorově ovlivnitelná.“*⁴⁴

Verbální projevy zahrnují slovní napadení a narážky pronásledovaných osob doprovázené výhrůzkami, obecně – útočící na práva a svobody občanů. Mezi nejčastější verbální útoky patří provolávání různých hesel, např. „Sieg Heil!“, „Cikáni do plynu!“ apod. Za nejnebezpečnější lze označit slovní projevy hlásající systematickou likvidaci rasově nevyhovujících méně cenných národů a etnických skupin, zejména Židů a Romů.

Verbální projevy se mohou dále rozvinout v násilné fyzické útoky, které mohou vyvolat davovou psychózu.

*„Psychické násilí je projevováno zejména při pochodech městem, při kterých jsou vykřikována fašistická hesla, zpravidla minoritní skupině obyvatel je vyhrožováno zabitím nebo jinou vážnou ujmu, při pochod je veřejně demonstrována síla.“*⁴⁵

Grafický extremismus – Napříč všemi spektry pravicově extrémistických skupin je šíření jejich ideologie významné pomocí tiskovin, letáků, nápisů na místech veřejnosti přístupných (sprejové nápisy na zdech a billboardech) a především prostřednictvím internetu.

Dostupnost internetu umožnil pravicovým extremistům a subjektům rozvoj propagačních aktivit k šíření svých myšlenek a ideologií. Na webových stránkách zveřejňují různé propagační a nenávistné texty, pozvánky na akce proti politickým a ideovým nepřátelům nebo příslušníkům určitého národa, etnické skupiny nebo rasy, symboliku, plakáty a šablony ke stažení, jejichž

---

⁴⁴ CHMELÍK, Jan. Extremismus. Sekce personální práce a vzdělávání. Praha: Úřad vyšetřování pro ČR. S. 32

⁴⁵ CHMELÍK, Jan. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Vyd. 1. Praha: Linde, 2001. ISBN 80-7201-265-7. S.60

obsahem je zjevná či skrytý nenávisť či zášť. Internet představuje velmi významné prostředí pro šíření i pro komunikaci mezi stejně smýšlejícími osobami nebo sympatizanty. Velmi významným komunikačním prostředkem jsou dále virtuální sociální sítě.

Anonymita a složitá identifikace účastníků diskusí je stěžejní výhodou a současně překážkou pro bezpečnostní složky.

Násilný extremismus – Násilný útok se projevuje nejen vysokou mírou brutality vůči nedotknutelnosti občana, ale také vůči majetku. Pro násilné útoky je stěžejním znakem agrese. Agresi pachatelé využívají k vyjádření nepřátelství a nenávisťi proti rasově, národnostně, etnicky nebo nábožensky smýšlejícím občanů. Útok je páchan fyzicky nebo psychicky.⁴⁶

Násilné fyzické projevy jsou zejména zaměřeny na Romy. V menší míře jsou zaměřeny na jejich majetek. Často jsou však napadány i osoby, které se zúčastňují demonstrací proti rasismu.

„Tyto násilné akce mají v zásadě dvojitý charakter. Bud' mohou být plánované, nebo se může jednat o akce živelné. Prozatím převažuje druhý typ, ale můžeme očekávat, že se podíl akcí přesně plánovaných, při kterých budou páhány mnohem závažnější trestné činy než v případě druhém, bude stále stoupat. Můžeme se dokonce důvodně domnívat (např. podle charakteru článků v časopisech a internetových stránkách), že tato zdaleka nejnebezpečnější činnost se bude postupně stávat těžištěm aktivit skupin neonacistů.“⁴⁷

3.2. Neonacismus ve Středočeském kraji

Neonacismus v rámci PČR Středočeského kraje spadá úkolově do působnosti Útvaru služby kriminální policie a vyšetřování, kde jsou zařazeni specializovaní policisté, kteří bývají proškoleni navíc znalostmi z oborů politologie a sociologie. Činnost na úseku PEX v působnosti Krajského ředitelství policie Středočeského kraje řídí vedoucí pracovní skupiny „EXTREM“ kpt. Bc. Petr Zahrádka, vrchní komisař obecné kriminality.

⁴⁶ ZEMAN, Václav. *Hrozby neonacismu: příležitosti demokracie*. Vyd. 1. Praha: Asi-milování, 2009. ISBN 978-80-254-7147-0. S. 72

⁴⁷ MAREŠOVÁ, Alena. *Kriminologické a právní aspekty extremismu*. Vyd. 1. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 1999. ISBN 80-86008-59-2. S. 26

Neonacistická scéna od svého počátku na území ČR, tj. od 90. let 20. st. prošla značným vývojem, čímž došlo k následující obměně: lze zaznamenat pokles příznivců pravice a taktéž nižší počet rasově motivovaných trestných činů, větší pozornost zaujímají média, dochází k větší radikalizaci a spolupráci se zahraničními neonacisty.

Neonacistická scéna je spojována s aktivitami, které představují jedno z bezpečnostních rizik, a to ať už sami tyto nepokoje vyvolávají, anebo je využívají ke své propagaci. Označují se za ochránce „práva a pořádku.“

„Doposud byly však jedněmi z hlavních násilných výstupů neonacistické scény žhářské útoky na romská obydlí. Ti mají tradici již z devadesátých let. Tehdy byly páchány příslušníky skinheadské subkultury ať již s neonacistickou či českou fašistickou orientací. Je třeba uvést, že lze pozorovat regiony, kde se tento způsob trestné činnosti projevil poměrně výrazně a spoluvytvořil jistou krajskou „kriminální kulturu“ rasistické scény.“⁴⁸

Ve Středočeském kraji aktivity neonacistů, kterými se snaží přilákat a oslovit širokou veřejnost, lze spatřovat v pořádání demonstrací a to ve velkých městech, kde se společnost bouří proti současné situaci přílivem migrantů z mimoevropských zemí. Ještě nedávno však tyto demonstrace byly mířeny proti romskému obyvatelstvu. Policie je povinna zajišťovat klidný průběh všech těchto pořádaných akcí, ať jsou to již různé demonstrace, pochody, shromáždění či koncerty a proto díky této aktivitě neonacistické scény, musí řešit i možné konflikty s nimi související.

Mezi další aktivity lze nepochybně zařadit problematiku koncertů white power music, i když díky monitoringu ze strany policie, lze zaznamenat poměrně malou účast a menší akce v porovnání s předchozími léty. Tyto neonacistické koncerty dnes pořádají členové buď z Národního Odporu, nebo Autonomní nacionalisté. Policie je v rozkrývání koncertů úspěšná, zjišťují informace o organizátorech, místě a čase pořádání.

Zvláštní kategorii ultrapravice tvoří tzv. hooligans jinak známé pod názvem divácké násilí. Pro něž je charakteristické narušování veřejného

---

⁴⁸ MAREŠ, Miroslav a kol. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno, 2011. Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky - Odbor bezpečnostní politiky. Interní materiály PČR. S. 36

pořádku a násilné chování „fanoušků“, převážně na fotbalových utkáních s cílem vyvolat konflikt proti fanouškům druhého fotbalového klubu. Toto agresivní chování je provázeno rasistickými projevy, extremistickou symbolikou a dále dochází i ve velké míře k poškozování majetku.

3.2.1. Demontrace

Fenomén demonstrací (shromáždění, pochodů) je projevem nesouhlasu se stávajícím společenským systémem. Znamenají závažný problém pro vnitřní bezpečnost republiky a zahrnují politické, kriminální a právní důsledky.

Neonacisté v porovnání s obdobím tzv. pouličních rvaček, které se odehrávaly po roce 1989, změnili strategii svého jednání, aby nebyli označováni za násilníky. Nyní vystupují sofistikovanějším způsobem k ovlivnění a k získání podpory široké veřejnosti.

Vzrůstající napětí mezi majoritou a romskou menšinou, která v mnohých případech narušuje bezpečnost a pořádek, vyvolalo příchod neonacistů do ulic. Po jistou dobu u většinové společnosti získávali na popularitě, což bylo jejich hlavním úmyslem. Demontrace přilákali i příznivce fotbalových hooligans, které víc než idea neonacismu láká myšlenka se pobít. A právě ti vyvolávali největší konflikty, kdy docházelo i k následným fyzickým aktům, které se neobešly bez zranění (ve většině případů se jednalo o lehká poranění). Neonacisté a jejich příznivci byli vybaveni zápalnými lahvemi, po domácku vyrobenou pyrotechnikou a řeznými zbraněmi.

Policie na těchto demonstracích působí pro ochranu veřejného pořádku a bezpečnosti, Tyto akce nesmí být nikdy podceněny, proto je vždy nasazen dostatečný počet policistů z pořádkové služby a jednotky, pro prokazování přestupku či trestného činu je využívána skupina dokumentaristů a nemalý význam plní spolupráce s bezpečnostními a zpravodajskými složkami. Pro klidný a bezpečný průběh je k dispozici velitelům bezpečnostních opatření manuál, který obsahuje hlavní zásady zvládnutí demonstrací. Jeho obsahem je využívání zásady 3D, která představuje discussion – diskuse, de-escalation-uklidňování, determination - rozhodný zákrok. Další zásadou je taktika „low profile policing“, která znamená strategii minimálního prezentování policejní síly, respektive znamená nerepresivní postoj policie, k čemuž jsou využívány

Antikonfliktní týmy. Další zásadou je taktika opaku „low profile policing“ a to „hard profile policing“, což znamená zásah policie ve chvíli, kdy druhá strana odmítá komunikovat, spolupracovat, hrozí eskalace násilí a je nutná obnova veřejného pořádku, v podstatě vyjadřuje připravenost k zákroku.

Svatováclavská manifestace

Svatováclavská manifestace se slavila převážně ve městě Kladno Autonomními nacionalisty, kteří se zde poprvé sešli v roce 2005. Pravicoví extremisté se sjížděli z celé ČR a také z cizích zemí – tato akce byla vždy zahájena projevy týkající se současné politické scény a stálým tématem, které zůstává v popředí, jež se týká zvyšující se kriminality. Na to radikálně reagují např. pokřiky „Odpor“ ... Symboly českého státu a hesla zviditelňují na prapory a transparenty.

Policisté nikdy nepodceňují bezpečnostní opatření a jejich úkolem je dohlížet na klidný průběh manifestace a zabraňovat nejen střetu pravice s levicí, ale i s Romským obyvatelstvem.

Při jednom z průvodů se událo, že *„Autonomní nacionalisté se krátce zastavili na místě, kde mladík osobním vozem přejel čtrnáctiletou dívku a z místa nehody ujel. Později utekl do Velké Británie, odkud se po několika dnech dobrovolně vrátil a byl odsouzen. Vedle symbolické minuty ticha řečníci kritizovali média, která se podle jejich názoru snažila skrývat fakt, že řidič byl romského původu.“*⁴⁹

Pravicoví extremisté vždy vykřikují hesla: „Sva-tý Václav, Nic než národ, Čechy Čechům, Multi-kulti nechceme ne ne ne! Radikálně sociálně, nacionálně.“ Většinou na těchto akcích dochází k výtržnictví i mezi pravicovými extremisty samotnými a stále více dochází k protiprávnímu použití symboliky.

Zatím poslední SvatoVáclavská manifestace se konala v Kralupech nad Vltavou jako osmý ročník tradičního pochodu, s čímž místní obyvatelé absolutně nesouhlasili a svůj projev veřejně vyjádřili nápisem „Kralupy proti

---

⁴⁹ [online] Dostupné z: <http://zpravy.idnes/manifestaci-extremistu>. (cit. 15.3.2016)

neonacismu“ a pořádáním vlastní nahlášené demonstrace „Antirasistický protestní karneval“, který sčítal asi 350 osob.

*„Iniciativu proti neonacistům v Kralupech symbolicky podpořili také některé slavné osobnosti, například herci Arnošt Goldflam či Aňa Geislerová, kapela Čokovoko, Pipes and Pints, rapper Bonus a místní sdružení Českého svazu bojovníků za svobodu z Kralup. „Ne neonacismu musí zaznít vřdycky a všude tam, kde se snaží objevit a projevit. Nikdy už jim to nedovolíme. I já křičím ne!“ popsala důvod své podpory Aňa Geislerová.“*⁵⁰

Demonstrace v Novém Bydžově

Jedna z větších demonstrací, která nikdy nezůstane v zapomnění, se stala, ne tak dávno, v Novém Bydžově. Jednalo se o předem plánovanou akci krajní pravice, proto Policie ČR mohla v dostatečném předstihu informovat místní a okolní občany prostřednictvím policejního informačního letáku o možných rizicích, která mohou z důvodu plánované akce vzniknout. Dále zmiňuje, aby se lidé chovali demokratickým způsobem, respektovali zákonné povinnosti PČR, a především, aby tento pochod probíhal klidně a bez násilí.⁵¹

Jednalo se o politické shromáždění přibližně 500 příznivců DSSS a pochod „*Za poklidné soužití v Novém Bydžově*“ na žádost místních občanů, kde hlavní impulz dal zdejší starosta Ing. Pavel Louda, který veřejně vystupuje proti Romům prohlášením: „*Cikáni se rozvalují na lavičkách, roztahují se ve městě, otravují, kradou, ohrožují noži, vyhrožují, znásilňují. Čas, kdy slušný občan pracuje, cikáni spokojeně klábosí.*“⁵²

Celé situaci předcházely sílící nepokoje mezi Romy a majoritní společností. Bylo zaznamenáno několik případů romských výtržníků, kteří napadali studenty, byl zaznamenán zvýšený počet krádeží, rušení nočního klidu a vrcholem všeho bylo znásilnění jednadvacetileté ženy, kterého se dopustil taktéž Rom.

---

⁵⁰ [online] Dostupné z: <http://praha.idnes.cz/pochod-extremistu-v-kralupech>. (cit. 15.3.2016)

⁵¹ [online] Dostupné z: www.policie.cz/.../p-o-l-i-c-e-j-n-i-i-n-f-o-r-m-a-c-n-i-l-e-t-a-k.aspx. (cit. 13.3.2016)

⁵² [online] Dostupné z: www.novybydzov.cz/dokumenty/ds. (cit. 13.3.2016)

Cílem DSSS bylo dát podnět k řešení problémů mezi Romy a místními obyvateli. Dostavili se také i odpůrci pravice, ve většině romští účastníci, levice a bývalí ministři pro lidská práva Michael Kocáb a Džamila Stehlíková. V průběhu došlo ke komplikacím, které vznikly díky přívržencům pravice, kteří podporovali Romy tím, že se připravili spojením za ruce, a udělali z vlastních těl blokádu. Situace se začala vyostřovat.

„Na místě, kde byli odpůrci PEX intenzivně pracovali také policisté Antikonfliktního týmu, tato snaha však byla marná. Po několikanásobných opakovaných výzvách k opuštění prostoru a uvolnění ulice přistoupil velitel akce k pokynu k provedení služebního zákroku. Policisté jízdní policie společně s pořádkovými jednotkami vysoce profesionálně, rychle a efektivně vytlačili aktivisti do postranní ulice. Tím zabránili vzájemným střetům a následným škodám na zdraví lidí a majetku.“⁵³

„Poté byla uvolněna trasa k pochodu DSSS, kdy Vandas varoval ostatní příznivce PEX, aby se nenechali vyprovokovat ke konfliktu. Z jejich strany provolávali „Nic než národ“ a „Čechy Čechům“. Avšak někteří příznivci PEX i jejich odpůrci nechtěli klidný průběh a proto „zjevně“ hledali záminku, kde by se mohli setkat. Policii se dařilo jim v tom bránit i pomocí dělobuchů a rychlým přesunem těžkooděnců.“⁵⁴

Když bylo shromáždění Vandasem ukončeno, demonstranti se rozešli a policie jim dělala doprovod na nádraží i ve vlacích. Bohužel ale došlo opět k incidentu, kdy se dostali do násilného střetu skupinka pravicových extremistů s Romy. Z následného vyšetřování se nepodařilo zjistit skutečného útočníka.

Novým aktuálním tématem se stává migrace obyvatel z mimoevropských zemí, která opět zvedla vlnu demonstrací. Tyto demonstrace přilákaly také velký počet účastníků pravice ze zahraničí, kteří představují pro neonacisty oporu a posilu a dávají tak i možnost si předávat své zkušenosti a náměty na nové strategie k této formě demonstrací.

---

⁵³ [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/bezpecnostni-opatreni-z-pohledu-policie.aspx. (cit. 15.3.2016)

⁵⁴ [online] Dostupné z: <http://hradec.idnes.cz/online.aspx>. (cit. 15.3.2016)

3.2.2. Koncerty „white power music“

„K problematice koncertů je zapotřebí uvést, že hudba je jedním z tradičních symbolů neonacistické scény. V první polovině 20. století šlo především o bojové a pochodové písně. V současné době jde o hudbu zahrnovanou do souhrnné kategorie „white power music“. Její kořeny jsou ve Velké Británii a byla úzce provázána se skinheadskou kulturou. Toto propojení trvá, avšak v poslední době část neonacistů přestala být skinheady. Řada skupin z white power music je vázána na ultrapravicové sítě.“⁵⁵

Pro white power music je příznačné, že obsahuje rasistické texty, na kterých stojí ideologie neonacismu. Smyslem této hudby je šíření a propagace hlavní myšlenky, která spočívá v boji za bílý árijský národ. A právě prostřednictvím koncertů šíří neonacisté tyto ideje mezi sebou a tím si potvrzují i vzájemnou sounáležitost.

Vzhledem k předchozím zkušenostem, kdy byli organizátoři mnohdy nuceni akci ukončit, si nově přibírají pomoc právního poradce. Tento již před samotným organizováním zprostředkovává sepsání smluv při pronajímání budovy, které jsou formulovány se značně znevýhodněnými finančními podmínkami při případném vypovězení ze strany pronajímatele. Mnohdy se totiž stává, že samotný pronajímatel se až krátce před začátkem akce dozví, že se jedná o ultrapravicový koncert.

Právní poradce dále působí i na místě konání akce, protože organizátory zastupuje při vyjednávání s policií, a tím se jim dostává pocitu „legální distribuce neonacismu“.

Na koncertech dále působí pořadatelská služba, která při vstupu kontroluje zvané hosty a ti, zda nemají při sobě nebo na oblečení symboliku vyznávající např. nacismus, čímž by mohla být dána příčina k zakročení policie, a tím i následné ukončení akce. Dále pořadatelé upozorňují na zákaz vykřikování rasistických hesel, a co se týče oken budovy, ta jsou vždy řádně zajištěna (např. zatemněna), aby nebylo dovnitř vidět.

---

⁵⁵ ŠABATA, Karel. *Extremismus* (Metodický materiál). Brno: Nejvyšší státní zastupitelství, 2009. S. 64, viz: Mareš, Miroslav. *Úvod do problematiky pravicově extremistických hudebních produkcí na území ČR* (vstupní studie vědeckých a praktických poznatků). S. 7

Pro policii je odhalování koncertů ztížené utajovanou komunikací, kterou neonacisté používají. Dalším ztíženým prvkem je, že akce jsou pořádány jen pro úzký okruh lidí, tzv. pro zvané, kteří jsou sami krátce, i jen několik hodin, před konáním informování o místě a čase. Díky těmto utajovaným akcím je znemožněn přístup i pro další příznivce neonacistické scény, ale také představuje především pro samotné organizátory menší zisky.

I když Ministerstvo vnitra a Policejní prezidium vydalo doporučení pro omezení pořádání koncertů white power music, nelze vždy tyto postupy použít v praxi právě díky ztížené utajované komunikaci.

3.2.3. Divácké násilí

Násilné řádění fotbalových fanoušků poprvé vyděsilo evropskou veřejnost v roce 1985, kdy při nepokojích na Heysel stadiónu v Bruselu během finále Poháru mistrů evropských zemí Juventus vs. Liverpool zahynulo několik desítek italských diváků. Už jen znalci si pamatují výsledek, zato tragédie sama se stala historickým předělem a mementem. Od té doby uplynulo několik let. Zejména Anglie udělala obrovský pokrok. Její fanoušci sice patří pořád k obávaným svárlivým rváčům v ulicích, ale na stadiónech s místy jen pro sezení – bez plotů, bariér či příkopů – je klid. Ti horkokrevní si stoupnou na sedačku, ale vběhnout na hřiště nebo do cizího sektoru si netroufnou – kdo by stál o doživotní distanc, bez možnosti vidět ještě někdy své „miláčky“ na vlastní oči?

Pod dojmem Bruselu vznikla 19. srpna 1985 takzvaná Evropská úmluva k diváckému násilí a nevhodnému chování při sportovních utkáních, zvláště při fotbalových zápasech. Česká republika ratifikovala tento dokument v dubnu 1995, od června téhož roku je platný. V posledních letech se podařilo násilí na fotbalových stadiónech výrazně zmenšit, systém bezpečnostních opatření je stále dokonalejší. Takže střety mezi fanoušky domácích a hostů se odehrávají, někdy živelně, někdy plánovaně, před utkáním či po něm, a to v okolí stadiónů nebo příjezdových respektive odjezdových trasách. Obecně ale dohoda mezi fotbalovým svazem a Policií ČR je špatná, pro policii nevýhodná. Policie tu přece není od toho, aby dělala ochranku soukromému subjektu, který pořádá veřejnou produkci.

Několik nejhorších fotbalových fanoušků si už vysloužilo zákaz vstupu na stadión, jde ale pouze o výchovné opatření. Takže výtržník, který pronikne na zápas inkognito, neriskuje maření výkonu soudního rozhodnutí.

V ČR existuje pět až šest rizikových spolků těchto fanoušků. Zatímco Spartani jsou „čistokrevní“ hooligans ultrapravicového zaměření, fanoušci Bohemians naopak inklinují k anarchismu, v kotli se pod modrobílými vlajkami Baníku Ostrava setkávají oba jinak nesmiřitelné proudy. Tvrdá jádra hooligans ani v jednom českém klubu nejsou velká, tak od 80 do 150 osob, ale i o padesáti lidech dokáží udělat řadu problémů a škod na cizím majetku.

Jádro hooligans má konspirativní organizaci, dva až tři lidé domlouvají, v jakém počtu, kdy a kde, v jaké obuvi a s jakými zbraněmi se rvačka odehraje. Zbytek jádra dostane pokyny osobně, mobilem, nebo přes internetové stránky, kam nemá nikdo zvenčí přístup. Je věcí osobní cti, nehlásit zranění. Rvačku si dokumentují na kamery, poté si znesvářené tábory dokumentaci vymění, analyzují a bodují. Potom poražení pográtulují vítězům. Zní to skoro idylicky, ale převážná část těchto rváčů je protispolečensky naladěna, bez ochoty respektovat sebezákladnější morální pravidla. Pokud je něco spolehlivě sjednotí, pak heslo A.C.A.B., vycházející z anglického „*All Cops are bastards!*“, tedy „Všichni policisté jsou bastardi!“

Znepokojující je vývoj věkové struktury – za poslední roky evidentně přibýlo osob nezletilých a mladistvých, takzvaných prvopachatelů, ubývají lidé do třiceti let, a propad je zřejmý zejména u těch ještě starších. Někdy jsou úderné akce hooligans velmi překvapivé, stali se případy, kdy fanoušci Baníku napadali i seniory a ženy s kočárky.

Fotbaloví fanoušci jsou během fotbalové sezóny permanentně v akci. Chodí do domácího kotle, jezdí na hřiště soupeře, pokud cestuje hlavně Baník do Prahy vlakem, policie musí mít pohotovost na celé trase: v České Třebové, v Pardubicích, v Přerově, všude tam mohou fanoušci vystoupit z vlaku a začít bitku.

Zhruba 26 týdnů v roce zabezpečuje Policie Středočeského kraje bezpečnostní opatření diváckého násilí.

4. Prevence proti neonacismu

Předchozí kapitoly ukázaly nebezpečnost podstaty a projevů neonacismu. Tato část práce chce ukázat na význam prevence.

4.1. Cíle a subjekty prevence

Prevenčí neonacismu se v tomto případě rozumí takové přístupy, kterými lze docílit eliminaci nebezpečí plynoucí z šíření této ideologie a aktivit z ní vyplývajících.

Základem je dostatečná informovanost o neonacismu, jeho idejích, jejich „přitažlivosti“ zejména pro mladou generaci, ale zároveň o historických zkušenostech z jejich realizace. Cílené informace by měly vést k pochopení důsledků a nebezpečí plynoucích pro současnost a blízkou budoucnost k pochopení nezbytnosti větší soudružnosti, a zároveň otevřenosti společnosti v rámci ČR i Evropy.

Pouhá informovanost však nestačí. Je správné hovořit spíše o výchově. Důležité je volit správné metody a prostředky, to, kdy a kde začít s prevencí, reagovat na příčiny a problémy, kdy a za jakých okolností vznikají, nebo mohou vznikat.

Mezi příčiny podporující vznik neonacismu a extremismu vůbec, je možno řadit frustraci části společnosti z neuspokojivé sociální, ekonomické a politické situace, obavy z budoucnosti své i svých dětí. Konzumní společnost a zvyšující se nerovnosti mezi skupinami obyvatelstva vedou k degradaci tradičních morálních hodnot - solidarity, úcty a tolerance. Do popředí se dostává závist, nenávisť, násilí. Snaha po rychlém a jednoduchém řešení dává neonacismu i jiným extrémistickým proudům přitažlivost, sílu a trvání.

Je pochopitelné, že snaha o rychlou a radikální změnu je přitažlivá zejména pro mladou generaci, prožívající navíc krizi identity, silnou potřebu někam patřit, realizovat se a pocítit uznání. Mladí lidé proto častěji podléhají demagogickým vůdcům a jejich propagandě.

Velkou a bohužel spíše negativní roli hrají média i výroky řady politiků, sledující spíše vlastní než společensky žádoucí cíle.

Na všechny tyto vlivy by prevence měla reagovat. Zároveň nebyť jednorázovou kampaní, ale trvalou součástí výchovy a kultivace všech vrstev společnosti.

Na poli prevence proti extremismu působí v první řadě Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo vnitra a Policie ČR. Ministerstvo spravedlnosti a především velká řada nevládních neziskových organizací.

4.1.1. Ministerstvo vnitra ČR a jeho Koncepce

Koncepce boje proti extremismu, kterou pravidelně vydává Ministerstvo vnitra, zahrnuje důležitá opatření k eliminaci extremistických projevů a je tak významným nástrojem prevence neonacismu. Tato koncepce vychází z pěti principů:

1. Komunikace, otevřenost a možnosti alternativ.

Spočívá v pravidelném zveřejňování nových a aktuálních informací na dostupných internetových stránkách. Dále poskytovat médiím pravdivé skutečnosti, které vyvracejí mylné informace a realizovat projekty protiextremistické kampaně, přičemž v rámci monitoringu sledovat tzv. násilí z nenávisti.⁵⁶

2. Vědomosti a správné poučení.

Tato oblast se týká především, ale ne výlučně, prostředí školských zařízení. Konkrétně cíleně se má zaměřit na hrozby neonacismu a připomínat tak souvislosti s historickými zkušenostmi a dějinami druhé světové války.

3. Spolupráce s ostatními subjekty.

Mezi ně řadíme např. probační a mediační službu ČR zabývající se programy pro mladistvé pachatele, dále pak neziskové organizace věnující se nejen monitoringu, ale převážně pořádání různých kampaní, happeningů, výstav a koncertů. Důležitou roli hrají i města a obce.

---

⁵⁶ Ministerstvo vnitra České republiky. *Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015*. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2015. S. 3

4. Profesionalizace - odbornost

V rámci bezpečnostních složek státu to znamená formou kurzů či školení zajistit celoživotní vzdělávání policistů. Ti také v rámci výkonu své služby mají povinnost předávat poznatky k problematice politického extremismu a plnit úkoly v rámci mimořádných opatření. Vzdělávání se týká také soudců a státních zástupců, např. formou seminářů.

5. Nekompromisní postihy jedinců za protiprávní jednání.

Odpovídající a účinná represe je nedílnou součástí každé prevence.

Představená koncepce MV vychází z předpokladu, aby protiextremistická politika byla komplexní a aby sladila výše uvedené principy, které se vzájemně prolínají a doplňují. Komplexnost se týká také úzké spolupráce jednotlivých subjektů zabývajících se touto problematikou.

Ministerstvo vnitra a Policie ČR se v rámci této koncepce snaží plnit svůj základní úkol: *„sloužit veřejnosti, chránit jejich bezpečnost, veřejný pořádek a majetek a předcházet trestné činnosti.“* Mezi bezpečnostní priority patří samozřejmě také boj proti extremismu, v rámci něhož jsou vytvářeny preventivní projekty, aktivity a dokumenty.

MV vytváří pravidelné statistiky, které poskytují kvantitativní informace o neonacistické scéně v ČR. Jsou tak vyhodnocována protiprávní jednání s extremistickým podtextem, ze kterých lze vysledovat bližší specifika ohledně osob a místa páčání. To je důležitou informací pro to, na kterou cílovou skupinu se zaměřit a kde se zasazovat o větší propagaci preventivních programů.

„Podrobnější informace nabízí Policie ČR. Její centrální pracoviště sbírají data za jednotlivé regiony. Významnými složkami v tomto smyslu jsou:

- *Útvar pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ). Shromažďuje a vyhodnocuje informace od specialistů na extremismus Služby kriminální policie a vyšetřování. Jeho odbor terorismu a extremismu sám tyto informace sbírá a vyhodnocuje. V rámci ÚOOZ pracují vysokoškolsky vzdělaní odborníci s detailními informacemi o scéně, schopní generovat výstupy o dění i aktuálních trendech.*

- *Ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia. Na tomto útvaru pracují mimo jiné i metodici, kteří mají na starosti Antikonfliktní týmy. V současné době jsou jejich členové nasazováni při každé významnější extremistické akci, či při rizikových sportovních utkáních. Disponují řadou informací přímo z terénu.*
- *Preventivně informační odbor Policejního prezidia. Jeho pracovníci jsou zodpovědní za komunikaci s veřejností. Tzv. policejní preventisté se podílejí na koncipování preventivních programů s účastí policie. Některé z programů se přímo extremismu věnovaly.*
- *Úřad služby kriminální policie a vyšetřování. V jeho rámci působí metodický pracovník pro styčné důstojníky na menšiny. Tito důstojníci (na každém krajském ředitelství policie pracuje jeden) mají k dispozici informace o dění v tzv. sociálně vyloučených lokalitách, kam extremisté často směřují svá shromáždění.“⁵⁷*

Policie v rámci prevence volí takové metody, při kterých postupuje tak, aby nebyla omezena práva a svobody občanů. Za podstatné považují policisté informování veřejnosti o skutečnostech, které souvisí s neonacismem. To znamená, ukázat pravou tvář této ideologie a zabraňovat tak manipulativnímu tvrzení.

Při extremistických akcích jsou využívány nové postupy „low profile policing“ a „strategie 3D“.

První z nich má efektivně a účelně snížit možné násilí. Jedná se o takové jednání, které odpovídá adekvátnímu počtu nasazených policistů, kteří nesmí působit emočně negativně. Druhý postup se využívá v případě, jestliže nelze jinak zabránit střetu a je nutné použít policejní zákrok. Policie zasahuje efektivně a korektně tam, kde vznikne problém, to znamená, zakročuje proti konkrétní osobě, která násilí vyvolá a okamžitě je odvedena z místa zákroku.⁵⁸

⁵⁷ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 8-9

⁵⁸ [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/preventivni-aktivity.aspx. (cit. 23.3.2016)

Součástí těchto extremistických akcí je kladen důraz na činnost Antikonfliktních týmů, které vznikly na základě zkušeností od německých policistů. Úkolem těchto týmů je pomocí bezprostřední komunikace s účastníky rizikových akcí předejít případnému a agresivnímu protiprávnímu jednání. Varují příznivce krajní pravice na zákonné povinnosti policie, jestliže by se chtěli dopustit jednání, které je v rozporu se zákonem. Dále objasňují tuto zákonnou povinnost včetně jejich důvodů pro zásah policie.⁵⁹

„Prevenci lze vykonávat i v oblasti shromažďovacího práva. V souvislosti s četnými dotazy týkajícími se aplikace zákona č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, zejména co se týká problematiky zákazu shromáždění nebo ukončení, respektive rozpuštění některých shromáždění, připravilo MV základní přehled české právní úpravy vztahující se obecně ke konání shromáždění a některá doporučení k řešení situací, které v souvislosti s konáním shromáždění mohou vzniknout.“⁶⁰

MV připravilo projekt „Úsvit“, který je zaměřen na romskou problematiku, dále pak projekt „Extremismus – a co na to zákon?“, který byl vytvořen na základě proškolení policejních preventistů, „Svět očima dětí“ a „Prevence extremismu ve vztahu k cizincům žijícím v ČR, rasismu a xenofobie na základních školách.“

„Ministerstvo vnitra se zapojilo do vzdělávacího programu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a nevládních organizací „Dovedu to pochopit? – Hrozby neonacismu“, kdy se policisté podílejí na lektorování učitelů, kteří budou o extremismu přednášet dětem a mládeži.“⁶¹

Z analýzy, která vyplývá ze zdrojů Policie ČR, je důležité se zaměřit již na žáky a studenty školského zařízení, proto MV a policie hrají v oblasti prevence nemalou úlohu, a to jak prostřednictvím přednášek na školách, tak v rámci působení při rizikových akcí. Z hlediska policejní činnosti lze vysledovat také úspěch v oblasti represe, kdy se podařilo potlačit některé neonacistické aktivity a oslabit tak jejich fungování.

⁵⁹ [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/preventivni-aktivity.aspx. (cit. 23.3.2016)

⁶⁰ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 31

⁶¹ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 31

4.1.2 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Podstatná část sociálně patologických jevů včetně extremismu se vyskytuje ve školním prostředí. Jak již bylo uvedeno nejvýznamnější složkou prevence, je výchova. Nabízí se tak významný prostor pro preventivní programy, které má v kompetenci Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen MŠMT). Pomocí výchovně vzdělávacího působení lze ovlivnit případně zabránit vzniku extremistických postojů, srozumitelně přednést historické souvislosti a vystihnout jaký mají dopad na současnost.

MŠMT zaštiťuje řadu projektů, seminářů a výukových materiálů pro pedagogické pracovníky i za spolupráce s některými nevládními organizacemi. Mezi ty nejznámější patří:

- „Jak zacházet s extremismem ve škole“ – vzdělávací seminář
- „Téma extremismu ve výuce“ – celostátní program seznamující s terminologií politického extremismu, organizacemi a jejich činností
- „Prevence rizikového chování“ – reflektovat témata jako asociální chování, šikana, agresivita, záškoláctví a užívání návykových látek
- „Výuka k různosti jako součást multikulturní výchovy a vzdělávání“ – základem projektu je docílit klidného soužití mezi většinovou a menšinovou společností
- „Klíč pro život – Rozvoj klíčových kompetencí v zájmovém a neformálním vzdělávání“ – národní projekt a vzdělávací kurz.⁶²

MŠMT v rámci vzdělávání žáků a studentů zpracovává rámcové vzdělávací programy, do jejichž obsahu zahrnuje také multikulturní výchovu, která vychází z respektování lidských práv. Opět i pro žáky a studenty je nabízena řada projektů, témat a materiálů, které se řadí mezi preventivní programy, ze kterých lze uvést následující:

- „Občan v demokratické společnosti“ – téma, které má vést k morálnímu úsudku
- „Metodické doporučení k prevenci rizikového chování“ - naučný materiál

---

⁶² Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 45-47

- „Programy na podporu aktivit v oblasti prevence rizikového chování u dětí a mládeže“
- „Lidice pro 21. století“
- „Tereziánská iniciativa“⁶³

Tyto preventivní programy obsahují téma extremismus, respektive neonacismus, který lze zařadit do výukových předmětů jako je např. dějepis, občanská výchova a základy společenských věd. Úkolem pedagogů je dostatečně seznámit studenty s historií, konkrétně s druhou světovou válkou, a v souvislosti s ní se zabývat tématy jako je totalita a diktatura. Nelze opomenout i holocaust a genocidu, přičemž jsou k dispozici i vydané publikace zabývající se tzv. popíráním holocaustu a poznáváním kultur napříč celým světem.

Na pedagogy jsou kladeny vysoké nároky ohledně informovanosti a znalostí této problematiky, jelikož mnohdy vstupují do diskusí se studenty na ono téma. Smyslem diskuse je učit studenty tolerance, která je mimo jiné výchovným prostředkem a pomáhá tak odstranit názorové konflikty, a také vzdělávat ve smyslu demokratického smýšlení.

Současná reforma školství umožňuje významnou změnu vzdělávacího systému, který spočívá v určité „volnosti“. Pro školská zařízení to znamená, že si mohou vzdělávací program upravit či doplnit o témata, která považují sama za důležitá k seznámení studentům. Čímž se dostáváme k pozitivnímu posunu a nadějným vyhlídkám k uplatnění prevence škodlivých jevů, které ohrožují naši společnost.

Odbornému zpracování problematiky politického extremismu především z hlediska politologie, sociologie a práva, se věnují vysoké školy.

„Masarykova univerzita v Brně, pod vedením Miroslava Mareše vydává široké spektrum materiálů a publikací o extremistických scénách v tuzemsku i zahraničí. Policejní akademie ČR, z podstaty své činnosti se věnují také extremismu. V jejich řadách působí renomovaní odborníci (např. Tomáš Kamín, Štěpán Danics). Univerzita Karlova, kde se systematicky extremismu

---

⁶³ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 45-50

věnuje politolog Jan Charvát (jeho zásluhou se téma popularizuje i rámci Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem). “⁶⁴

4.1.3. Nevládní organizace

Aktivity nevládních organizací působících v oblasti prevence proti neonacismu jsou významné svým posláním a označovány jako antirasistické a antifašistické. Pro náš demokratický stát přináší užitečné využití a jsou jakousi alternativou v boji proti neonacismu. Proto je nutné tyto aktivity podporovat a propojit spoluprací s ostatními subjekty, které se danou problematikou zabývají.

Chránit společnost před nebezpečím neonacismu bylo už od roku 1993 také v zájmu nevládní organizace Hnutí občanské solidarity a tolerance (HOST). HOST již od svého vzniku provádí monitoring aktivit neonacistů, upozorňuje na násilí s tím spojené, a proto také poskytuje určitou solidární pomoc obětem právě tohoto násilí. Kromě monitoringu dále organizuje veřejné demonstrace proti neonacistické scéně, čímž chce upozornit na rasovou a etnickou diskriminaci.⁶⁵

HOST dal nejen podnět, ale i motivaci ke vzniku dalším neziskovým organizacím, jež jejich monitorovací činnost se soustřeďuje na neonacisty pořádající demonstrace a koncerty „white power music“. Jedná se o občanské sdružení Tolerance a občanská společnost, které dále spolupracuje s ostatními nestátními organizacemi. Jejich smyslem je působit preventivně proti nežádoucím vlivům krajní pravice.⁶⁶

„Organizace Tolerance a občanská společnost se zaměřila na dvě hlavní aktivity – monitoring krajně pravicových akcí a vzdělávací akce pro střední školy a policii ČR. Cílem školních přednášek bylo seznámení mládeže s trendy na neonacistické scéně. V rámci projektu vznikl leták znázorňující symboliku a oblíbené oděvní značky neonacistického hnutí. Přednášky

---

⁶⁴ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 9

⁶⁵ BROŽ, Miroslav. *(Ne)zvaní hosté: sborník textů pro města a obce, které se zamýšlejí nad možností aktivně bránit shromáždění z nenávisti*. Vyd. 1. Praha: Člověk v tísni, 2009. S. 54

⁶⁶ BROŽ, Miroslav. *(Ne)zvaní hosté: sborník textů pro města a obce, které se zamýšlejí nad možností aktivně bránit shromáždění z nenávisti*. Vyd. 1. Praha: Člověk v tísni, 2009. S. 54

akcentovaly odkaz současné scény na ideologii hitlerovského Německa a souvislost mezi ideologií a konkrétními násilnostmi.“⁶⁷

„Největší ohlas zaznamenal projekt Člověk v tísní - Očernění: informační kampaň k problematice extremistických pochodů a lokální prevenci směřující k ochraně napadání příslušníků menšin. V rámci projektu bylo realizováno několik aktivit, pomocí kterých se snažili naplnit cíle projektu. Byla vydána publikace s názvem „Nezvaní hosté – sborník textů pro města a obce, které se zamýšlejí nad možností aktivně bránit shromážděním z nenávisti. Tato publikace se snaží čtenářům nabídnout nový pohled na řešení problematiky.“⁶⁸

Organizace Člověk v tísní dále pořádala několik seminářů, jejichž přínosem bylo poskytnutí informací o problematice demonstrací s cílem zabránit jejich následnému opakování a tím tak zabránit prohlubování sociálního vylučování ohrožených osob.

Mezi další úspěšné preventivní kroky této organizace lze zařadit projekt „Dovedu to pochopit?“, v rámci něhož byla pořádána kampaň „Neonáček – chcete ho?“. Ta se stala medializovanou prostřednictvím internetu, kin a autobusů společnosti Student Agency. Tento projekt dále zahrnuje výukový materiál „Dovedu to pochopit? – Hrozby neonacismu“, ve kterém pokračuje sdružení Asi-milovaní s názvem „Hrozby neonacismu – Příležitosti demokracie.“⁶⁹

Jako další vzdělávací akci organizace Člověk v tísní lze uvést program „Jeden svět na školách“, který je zaměřen na lidská práva.

Vlivnou se také stala mediální kampaň, založená na principu zesměšnění neonacistů s názvem „Nebud' lhostejný. Pomož svému obecnímu náckovi najít nějakého chvályhodného koníčka. Ukaž mu cestu dříve, než zdivočí.“

Do preventivních programů se dále zapojilo sdružení Kappa Help, které seznámilo s projektem „Proč – Příběhy rozprávějící o člověku.“ Tento si dal za

---

⁶⁷ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 44

⁶⁸ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S.43

⁶⁹ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 68

cíl vytvořit výukový materiál zaměřený na multikulturní výchovu, nabídnout aktivity na toto téma pro pedagogy a konečně cíleně zabraňovat předsudkům mezi dětmi a mládeží.⁷⁰

„V rámci tzv. školení k průřezovým tématům (v tomto případě „Multikulturalita“) byl vystavěn vzdělávací program pro krajské koordinátory a také program pro pedagogické pracovníky ve školských zařízeních pro zájmové vzdělávání a pro pracovníky s dětmi a mládeží v nestátních neziskových organizacích. Obsahem akreditovaného kurzu je výchova k utváření pozitivní kulturní a etnické identity, ke vnímání mnohvrstevnaté kulturní reality a k překonávání genderových i věkových stereotypů, dále pak je diskutována problematika vztahu mezi menšinami a většinami a možnosti soužití rozdílných etnik.“⁷¹

Ze shora uvedených preventivních aktivit nevládních organizací lze zaznamenat nemalý zájem o tuto problematiku, a další posilování a rozvoj tolik potřebné prevence.

---

⁷⁰ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 71

⁷¹ Ministerstvo vnitra České republiky. Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012. S. 47

Závěr

Neonacismus znamená pro demokratický stát ohrožení, které spočívá v projevech neonacistické scény. Tyto projevy se v souvislosti s vývojem společnosti mění, přizpůsobují se dané situaci a aktuálním tématům, respektive problémům, které se týkají nejen České republiky, ale zasahují i celou Evropskou Unii.

Neonacismus je forma politického extremismu, který je charakteristický symbolikou a ideologií převzatou z původního nacismu, jež pro neonacisty je především inspirující osoba Adolfa Hitlera a jeho kniha *Mein Kampf*.

Projevy a subjekty neonacismu lze zaznamenat na území ČR převážně od roku 1989, kdy v porovnání se současností tato scéna dosáhla značné obměny. Tzv. náckové a jejich pouliční rvačky jsou už překonanou minulostí, v současnosti jsou to autonomní nacionalisté, kteří volí promyšlené strategie k získání nových příznivců a sympatizantů. V podstatě od samého počátku byly tyto projevy spojeny s romskou problematikou, vyznačovaly se nebezpečnými útoky, při kterých ve velkém množství docházelo k těžkému ublížení na zdraví a dokonce i ke smrtelnému zranění. Toto téma vystřídal aktuálnější a to migrace z mimoevropských zemí.

Úkolem Policie ČR je chránit bezpečnost občanů a zajišťovat veřejný pořádek. Proto je v jejich předním zájmu odhalovat nebezpečné projevy neonacistů a následně tak přistoupit k represí. V důsledku zaznamenaných ohrožujících případů musela být přijata opatření ze strany státu a jejich příslušných státních orgánů. Proto pro odstranění či zmírnění šíření neonacistické scény bylo nutné sestavit preventivní systém, který je v mnoha případech úspěšný. Následně by bylo vhodné připravit průpravu v oblasti multikulturní výchovy, se kterou společnost není zcela ztotožněna.

Zdroje

Literatura:

BASTL, Martin, Miroslav MAREŠ, Josef SMOLÍK a Petra VEJVODOVÁ. *Krajní pravice a krajní levice v ČR*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2011, 288 s. ISBN 978-80-247-3797-3

BROŽ, Miroslav. *(Ne)zvaní hosté: sborník textů pro města a obce, které se zamýšlejí nad možností aktivně bránit shromážděním z nenávisti*. Vyd. 1. Praha: Člověk v tísní, 2009, 96 s. ISBN 978-80-86961-75-0

DANICS, Štefan a Tomáš Kamín. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Vyd. 2. Praha: Policejní akademie, 2008. 95 s. ISBN 80-7251-286-7

DUFKOVÁ, Ivana, Jitka POKORNÁ, Jiří PUDIL a Jiří ZLÁMAL. *Extremismus jako sociálně patologický jev, prevence a etika v práci policie*. Vyd. 1. Praha: Středisko pro lidská práva a profesní etiku, 2004, 69 s.

DOČKAL, Jan. *Studijní materiály k předmětu Rasismus a politický extremismus*

CHMELÍK, Jan. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Vyd. 1. Praha: Linde, 2001, 172 s. ISBN 80-7201-265-7

CHMELÍK, Jan. *Symbolika extremistických hnutí*. Vyd. 1. Praha: Armex, 2002, 114 s. ISBN 80-86244-14-8

CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Sekce personální práce a vzdělávání. Praha: Úřad vyšetřování pro ČR.

KASAL, Josef a Renata KASALOVÁ. *Extremismus (xenofobie, rasismus, anarchismus, fanatismus, terorismus, nacionalismus, multikulturní soužití)*. Vyd. 2. Praha: Benepal, 2013, 64 s. Škola za oponou - sociálně patologické jevy u dětí a mládeže. reg. č. CZ. 1.07/1.3.46/01.0021

MAREŠ, Miroslav a kol. *České militantní neonacistické hnutí (aktuální trendy)*. Brno, 2011, 55 s. Analýza pro Ministerstvo vnitra České republiky - Odbor bezpečnostní politiky. Interní materiály PČR

MAREŠ, Miroslav. *Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti*. Vyd. 1. Praha: Ministerstvo vnitra a odbor bezpečnostní politiky, 2006, 80. s

MAREŠ, Miroslav, Ivo SVOBODA a Eduard STEHLÍK. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*. Vyd. 1. Prah: Ministerstvo obrany České republiky, Odbor komunikace a propagace (OKP), 2011, 123 s. ISBN 978-80-7278568-1

MAREŠOVÁ, Alena. *Kriminologické a právní aspekty extremismu*. Vyd. 1. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 1999, 132 s. ISBN 80-86008-59-2

ŠABATA, Karel. *Extremismus* (Metodický materiál). Brno: Nejvyšší státní zastupitelství, 2009, 95 s. SL 54/2006

ZEMAN, Václav. *Hrozby neonacismu*. Vyd. 1. Praha: Asi-milování, 2009, 222 s. ISBN 978-80-254-7147-0

Ministerstvo vnitra České republiky. *Koncepce boje proti extremismu pro rok 2015*. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2015, 7 s.

Ministerstvo vnitra České republiky. *Prevence v oblasti pravicového extremismu pro rok 2012*. Praha: Odbor bezpečnostní politiky, 2012, 133 s.

Trestní zákoník č. 40/2009 Sb.

Elektronické zdroje:

Dělnická strana sociální spravedlnosti, zdroj: DSSS. [online] Dostupné z: www.dsss.cz/program-dsss-2015 (cit. 12.12.2015)

Dělnická strana sociální spravedlnosti, zdroj: DSSS.[online] Dostupné z: http://www.dsss.cz/zeman-jako-dsss_-tato-zeme-je-nase_ (cit. 12.12.2015)

František Němec, autor: František Němec. [online] Dostupné z: <http://narodnidemokracie.cz/invaze-muslimu-do-evropy-nabira-na-sile-nebezpeci-prerozdelovani-migrantu-je-obrovske/> (cit. 12.12.2015)

iDnes, autor: Luboš Kratochvíl. [online] Dostupné z: <http://zpravy.idnes/manifestaci-extremistu>. (cit. 15.3.2016)

iDnes, autor: Lucie Kolischová. [online] Dostupné z: <http://praha.idnes.cz/pochod-extremistu-v-kralupech>. (cit. 15.3.2016)

iDnes, autor: Petr Vaňous. [online] Dostupné z: <http://hradec.idnes.cz/online.aspx>. (cit. 15.3.2016)

Nový Bydžov, autor: Jakub Strnka. [online] Dostupné z: www.novybydzov.cz/dokumenty/ds. (cit. 13.3.2016)

Petra Vejvodová, autor: Petra Vejvodová. [online] Dostupné z: www.rexter.cz/autonomni-nacionalismus (cit. 12.12.2015)

Policie ČR, zdroj: Policie ČR. [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/prevence-informace-o-extremismu-co-je-extremismus.aspx (cit. 10.2.2016)

Policie ČR, zdroj: Policie ČR. [online] Dostupné z: www.policie.cz/.../p-o-l-i-c-e-j-n-i-i-n-f-o-r-m-a-c-n-i-l-e-t-a-k.aspx.(cit. 13.3.2016)

Policie ČR, zdroj: Policie ČR. [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/bezpecnostni-opatreni-z-pohledu-policie.aspx.(cit. 15.3.2016)

Policie ČR, zdroj: Policie ČR. [online] Dostupné z: www.policie.cz/clanek/preventivni-aktivity.aspx. (cit. 23.3.2016)

Projekt Odpovědi.cz provozuje Dine4Fit, a.s. [online] Dostupné z: www.odpovedi.cz/otazky/co-znamena-zkratka-14-88 (cit. 10. 11. 2015)

Seznam použitých zkratk

AN	Autonomní nacionalisté
B & H	Blood and Honour
BHS	Bohemia Hammerskins
ČR	Česká republika
DSSS	Dělnická strana sociální spravedlnosti
NO	Národní odpor
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MV	Ministerstvo vnitra
PČR	Policie České republiky
PEX	Pravicový extremismus

Obsah příloh

Přílohy	58
Příloha č. 1 Ilustrující rozhovor	59
Příloha č. 2 Symbolika	62

Příloha č. 1 Ilustrující rozhovor

Rozhovor s kap. Bc. Petrem Zahrádkou, který je vedoucí pracovní skupiny "EXTREM" pro Středočeský kraj Útvaru služby kriminální policie a vyšetřování.

Kdy lze zaznamenat výraznější projevy neonacismu na území ČR?

Už před rokem 1989, ale jednalo se o jev tzv. skrytý, kdy se scházely skupinky skinheads v hospodách a povídali si mezi sebou o své ideologii, a co by bylo dobré změnit na současném režimu.

Jak se situace vyvíjela po roce 1989? Co to znamenalo pro neonacismus?

Skinheads se začali scházet veřejně, už se neschovávali tzv. v hospodách. Začali organizovat veřejná shromáždění a koncerty.

Lze zaznamenat nějaké násilí v ulicích?

Začalo přibývat násilí proti studentům z rozvojových zemí, dále proti Romskému obyvatelstvu, ale nejvíce se zaměřili na židovské náboženství, protože začali přibývat případy vandalství na židovských hřbitovech.

Jaká je věková skupina neonacistů?

Dříve to byl věk 25 – 30 let a postupně se věková kategorie snižuje. V dnešní době není výjimkou věk kolem 15 let.

Kde se nejvíce tvoří skupinky nebo party neonacistů?

Jedná se převážně o velká města, která zaručují anonymitu a možnosti realizace svých idejí. Jedná se např. nejvíce o Prahu, Brno, Ostrava, ale i Hradec Králové a Pardubice apod.

Kdy začala být situace nejvíce vyhrocená po stránce pořádáním opětovných shromáždění a demonstrací proti Romům?

V podstatě od roku 2003 začala masovější shromáždění a koncerty, dále se začali prosazovat i do politické sféry a to za účelem vytlačení romské komunity.

Jak se politická strana prezentovala na veřejnosti?

Neonacisté při sjezdu na oficiálních politických shromážděních byli organizovaní, nepožívali alkohol, dodržovali zákon a nehlásali žádná rasistická hesla, aby ukázali, že jejich idea je správná. Ale po skončení oficiálního shromáždění mimo televizní kamery odkryly svou masku a začali porušovat veřejný pořádek.

Jaké byly hlavní příčiny těchto shromáždění?

Do Čech začalo více migrovat romské obyvatelstvo, zvyšující se trestná činnost romského obyvatelstva a to, jak v problematice drogové, tak i majetkové a násilné. Začala se rozrůstat a vznikat v dalších městech romská ghetta.

Jak probíhala tato shromáždění proti romskému obyvatelstvu?

Byla používána rasově motivovaná hesla, nejčastěji vykřikovali „Cikáni do plynu!“ Neonacisté fyzicky napadali občany, kteří nesouhlasili s jejich názory. A naopak strhli obyčejné občany, kteří souhlasili s jejich názory týkající se sociální politiky státu, ale s nesouhlasem rasových názorů, např. usmrcení. Na tyto akce začali reagovat levičáci a vykřikovali: „Bílí černý, spojme síly!“

Sledujete nějaká shromáždění jako nejvíce vlivné?

Dá se říci, že Svatováclavská manifestace získala celkem velký ohlas, nalákala ke sjezdu mnoha neonacistů ze všech koutů republiky, měla opravdu sílu. Ale to už také opadlo, tak snad myslím, tři roky je klid.

Jaké bylo učiněno opatření proti neonacismu ze strany státu?

Byla zakázána politická strana DS, dále byli zakazovány koncerty, na povolená shromáždění dohlíželi policisté ze speciálních pořádkových jednotek, aby nedocházelo k narušování veřejného pořádku.

Pokud vím, tak ale neonacisté stále jezdí na nějaké koncerty. Jak tomu tedy je?

Jedná se o utajované koncerty, schované pod soukromou akcí. Z radikálních kapel přešli na komerční bázi, nejsou tak rasistický a důvodem je hlavně, že potřebují nějak získat finanční prostředky. Někdy také, když se jedná o tyto soukromé akce, tak se vrací ke svým rasistickým textům.

I přesto, že bylo opatření proti neonacismu zdá se efektivní, proč lze stále zaznamenávat jeho výskyt?

Výskyt neonacismu byl díky tomuto důsledku minimální, nebyl už tak zcela výrazný. Došlo i k pozatýkání některých členů neonacismu při policejních akcích. Proto jako protiprávní jednání lze spíše spatřovat v zakázané symbolice nebo ve sprejerství, než v násilí.

Souvisí nějak s neonacismem divácké násilí?

Přímo s ideou ne. Ale při různých akcích se k nim připojují z jediného prostého důvodu, aby se mohli porvat.

Jaký je nynější vývoj neonacismu?

Začíná opět posilovat a to z důvodu migračních vln z mimoevropských států. Hlavní důvodem je odmítání cizí kultury a vykřikují „Islám nechceme!“

Velice děkuji za poskytnutí rozhovoru a zajímavé informace!

Příloha č. 2 Symbolika

vlajka Německa z let 1935 - 1945

odznak NSDAP

